



Universitetet i Bergen

Masteroppgave

Institutt for Informasjons- og Medievitenskap

Mobil Journalistikk i TV2

- Et kvalitativt studie av profesjonelle journalister og fotografers bruk av mobil teknologi

Av Erlend Dybvig Torvund

Veiledere: Lars Nyre og Frode Guribye

Abstract

Mobil Journalistikk i TV2

- Et kvalitativt studie av profesjonelle journalister og fotografers bruk av mobil teknologi

Av Erlend Dybvig Torvund

Mennesker i den vestlige verden bruker mye mobil teknologi, både til underholdning og på mange arbeidsplasser som for eksempel nyhetsbransjen. I motsetning til stasjonær teknologi, kan man med mobil teknologi arbeide friere og mens man er i bevegelse.

Dette studiet undersøker hvilken rolle og innvirkning mobil teknologi til bruk i live-produksjoner har for journalister og fotografer i TV2, som er Norges største kommersielle kringkaster. For å få svar på dette ble det gjort 6 intervjuer hvor 2 av dem var journalister, 3 av dem fotografer og en person med lederstilling. Funnene fra intervjudataene i studiet viser at journalisten og fotografen kan jobbe mer mobilt under en live-produksjon enn ved tradisjonelt og mer stasjonært utstyr, og dette byr på andre og forbedrede måter å lage live-sendinger på.

Nyhetsmedier ønsker ofte å lage live-produksjoner, og med det mobile utstyret som TV2 bruker kan de gå live vesentlig raskere enn før. Dermed reiser det seg spørsmål som: kan det bli for mye live-produksjoner? Informantene har ulike meninger om dette, noen mener nei og andre mener at det kan gå ut over det journalistiske aspektet ved nyhetssamling.

Journalisten kan idag lage live-sendinger på egenhånd. En kan derfor argumentere for at rollene journalist og fotograf er blitt mindre distinkte, men fotografenes kunnskaper er fortsatt svært viktig i live-produksjoner.

Forord

Først og fremst vil jeg takke Lars Nyre og Frode Guribye for svært god veiledning gjennom hele skriveprosessen. Hvis det var noe jeg trengte råd til, var tilbakemeldingen alltid rask og nyttig.

Takk til Roy Tore Jensen fra TV2 som stilte med informanter til studiet. Jeg vil også si takk til informantene selv som jeg intervjuet.

Takk til vennegjengen på lesesal 637 for godt selskap og teknisk hjelp. Takk for 5 flotte år sammen.

Til slutt vil jeg takke familien min for god støtte, motivasjon og gjevnlige middagsinvitasjoner med god mat.

Innholdsliste

1	Innledning.....	8
2	Problemstilling og Motivasjon.....	11
3	Litteraturgjennomgang og Teorier.....	12
3.1	TV2.....	12
3.2	Mobil Databehandling.....	13
3.3	Relevant Forskning.....	16
3.4	Live-produksjoner på TV – Styr av teknologi eller redaksjonell dømmekraft?.....	22
3.5	Ulike typer live.....	23
4	Metode.....	25
4.1	Intervjuer.....	25
4.2	Semi-strukturert intervju.....	25
4.3	Refleksjoner over intervjuene og hvorfor jeg ville bruke intervju.....	26
4.4	Transkriberingen av intervjuene.....	28
5	Beskrivelse av utstyret.....	29
5.1	Utstyret.....	29
5.2	OB-busser.....	30
5.3	SNG, DENG og BGAN.....	31
5.4	Diverse Laptop/PC Software.....	33
5.5	Avivest og LiveU.....	34
5.6	Andre oppgaver mobiltelefonen blir brukt til.....	36
5.7	Hvordan nytt utstyr adopteres i TV2.....	37
6	Analyse av dataene fra intervjuene.....	38
6.1	Det tyngre utstyret.....	38
6.2	Analyse av Avivest.....	39
6.3	Analyse av LiveU applikasjonen.....	43
6.4	Det mobile utstyret er med på å forandre hvordan journalister og fotografer jobber på.....	48
6.5	Fremtidig utstyr.....	50
6.6	Konkurrenters utstyr.....	52
6.7	Kan effektiviteten og mobiliteten til det nyere utstyret resultere i for mye live-dekning, og kan det gå ut over det journalistiske aspektet ved nyhetsdekning?.....	53
7	Diskusjon.....	58
8	Konklusjon.....	61
9	Kilder.....	64

1 Innledning

Journalister og fotografer samler nyheter og informasjon for å holde offentligheten informert om viktige og/eller uviktige hendelser. Aviser, blader, TV og radio er avhengig av nyhetskorrespondenter for å holde lesere, seere og lyttere informert.

Dagens smarttelefoner har blant annet større skjerm enn før, er svært kraftige og kan ta opp lyd, ta bilder og video av høy kvalitet. Før var mobiltelefonen bare et middel for å kontakte andre, men med teknologien som finnes i dagens smarttelefoner, kan de brukes til mye mer. Et spørsmål en kan stille er da: kan smarttelefoner jobbmessig ha en større rolle for nyhetskorrespondenter? I og med at de i dag innehar høykvalitets lyd, bilde og videoopptak kan smarttelefoner ha stort potensiale for nyhetsbransjen med tanke på at nyhetskorrespondentene kan dra nytte av denne teknologien for å samle nyheter raskt og effektivt.

Idag kan man med svært mange enheter ta opp video, og dele det med dem man måtte ønske. Da er det ikke bare profesjonelle journalister det er snakk om, men også amatører med interesse for video og journalistikk. Man behøver ikke en gang å ha noen spesielle kunnskaper for å ta opp og dele videoer. Med de fleste smarttelefonene som finnes idag kan man enkelt ta opp video med god kvalitet og dele det på bloggen/hjemmesiden sin, Facebook eller Youtube for å nevne noen. Dette gjelder også GoPro kameraene, som er blitt svært populære i det siste. En av grunnene til at disse kameraene er blitt så populære er fordi de kan festes til nesten alt. Man kan for eksempel feste det til en hjelm man har på hodet, til kajaker, biler og lignende. Man slipper altså å holde kameraet på samme måte man er vant til, noe som gjør dette kameraet svært enkelt å bruke. Dette kameraet egner seg spesielt godt til filming av ekstremsport, der seerne får en PoV (point of view) video av ekstremsportsutøveren. Utøveren kan ha hendene frie slik at personen kan vie all sin fokus til for eksempel et stunt. Slike videoer finnes det mye av på for eksempel Youtube, og mange av de er svært populære.

På den andre siden finnes det også flere videoer på Youtube som kan kategoriseres som nyhetsverdig. Et godt eksempel på dette er terroristangrepet på World Trade Center i USA i 2001. Mange av disse amatørvideoene ble også brukt i profesjonelle nyhetssendinger. Det finnes

selvfølgelig langt ferre profesjonelle journalister enn vanlige mennesker, og da er det naturlig at en av de sistnevnte er til stede når noe slikt skjer, og kan dermed raskt filme med en mobiltelefon eller kamera. Hvor bra kvaliteten på amatørvideoene er i dette tilfelle kan diskuteres, men en kan argumentere for at kvalitet ikke er like viktig som det å være først ute til å gjøre videoopptak av en slik hendelse. Kvaliteten er mer enn god nok til at man ser hva som skjer, og det er nettopp dette som er viktig når noe stort oppstår. Noe som kan være verdt å nevne er at disse videoene er også fra år 2001, og hadde noe slikt oppstått idag, er det stor sannsynlighet for at kvaliteten på amatørvideoene hadde vært vesentlig bedre grunnet stor framgang i mobilteknologi.

En av måtene store nyhetskanaler som TV2 gjør direktesendinger på, er at de leier satellitter slik at de kan koble seg opp mot dem og sende direkte det de filmer med kameraene. Det er dyrt å leie satellitter, og man trenger mye utstyr for å koble seg opp mot den, slik at dette er ikke aktuelt for hobbyjournalister. Det som egner seg for dem derimot er å koble seg opp mot et trådløst internet som er i nærheten. Fordelen med dette er at det er “gratis” og enkelt, men det er også begrenset hvor man finner trådløst internet. Det er trolig ikke et problem hvis man for eksempel er på en stadion eller pub for å dekke et lokalband, fordi at de fleste offentlige steder har man idag tilgang til trådløst internett. Men dette hjelper hobbyjournalisten lite hvis personen har tenkt å direktesende noe som er utenfor rekkevidden til det trådløse internettet. Skal man gjøre dette må man koble seg opp mot mobilnettet. Mobilnettet koster penger og er som regel tregere enn hvis man er koblet opp mot en trådløs router (dette kommer an på hvilken hastighet man har opp mot internettleverandøren). Når dette er sagt har man i det siste tilgang til raskere mobilnett enn det man hadde før. 3G har vært på markedet i noen år nå, og man kan sende direktesendinger over dette mobilnettet. Noe som er viktig å notere seg her er at hvis det er mye trafikk på mobilnettet vil det gå tregere, dermed er det ikke alltid like effektivt. Derimot er 4G (et enda raskere mobilnett enn 3G) nå kommet nylig ut på markedet, og hvis man har dette mobilnettet vil man trolig ha mindre problemer med treg dataoverføring. Et slikt mobilnett er ikke vesentlig dyrere enn 3G, slik at 4G er noe som en hobbyjournalist kunne brukt til blant annet direktesendinger.

Man kan si at skillet mellom profesjonelle journalister og amatører er blitt mindre enn det det var før. Det er ikke bare fordi at amatørfilmer blir brukt i nyhetssendinger, men også at det er blitt billigere å produsere og distribuere video (Anderson 2006 i Juhlin et al. 2014). Dette gjør det for eksempel lettere for amatørjournalister å lage lokalnyheter. Anderson's konsept om “Long Tail” TV-innhold beskriver blant annet at nisjeinnhold har en økende etterspørsel og er mer tilgjengelig enn

før (Anderson 2006 i Juhlin et al. 2014). “Long Tail” begrepet kan brukes i flere sammenhenger, men i en nyhetssammenheng betyr dette at på den ene siden av halen har man alle de store nyhetskanalene som distribuerer “generelle” nyheter. I tillegg dekker de fleste store nyhetskanalene til en viss grad de samme nyhetene. På den andre siden har man de som ligger i midten og i slutten på halen, og det er her “nisjenyhetene” eller personer som er interessert i avansert brukergenerert videoproduksjon ligger (Juhlin et al. 2014). Dette kan blant annet være amatører som er interesserte i journalistikk, og gjerne liker å dekke lokale nyheter eller egne interesser med et mindre publikum. Dette kan man påstå er blitt enklere med tanke på de kraftige mobile teknologiene som er tilgjengelige idag. I og med at teknologiske situasjonen er slik, kan en også spørre seg selv om de profesjonelle journalistene og fotografene også drar noe nytte av dette. Dette er mennesker som arbeider med profesjonell nyhetsformidling, og da er det særdeles viktig at utstyret de bruker til dette er annet effektivt og robust. Som nevnt tidligere brukes blant annet tunge enheter som satelittutstyr til å lage live-sendinger, men dette er teknologi som nå har vært på markedet i lang tid. Det er derfor interessant å se hvilken rolle mobil teknologi har og kan få i fremtiden for nyhetsbransjen, og om disse kan produsere like gode eller bedre direktesendinger enn det tradisjonelle utstyret.

2 Problemstilling og Motivasjon

Dette studiet er et kvalitativt studie som i hovedsak analyserer den mobile og bærbare teknologien som profesjonelle journalister og fotografer bruker i TV2 for innsamling av nyheter. En av de viktigste aspektene med nyhetsdekning er live-sendinger, og det er det som skal undersøkes i dette studiet. Studiet svarer på spørsmålene:

- Hva slags innvirkning har de nye mobile teknologiene på hvordan journalistene og fotografene jobber idag?
- Har teknologien noe innvirkning på det journalistiske aspektet ved nyhetssamling?
- Kan man si at rollene “journalist” og “fotograf” er blitt mindre distinkte etter at de nye teknologiene er blitt tatt i bruk?
- Hva slags verktøy for live-produksjoner kan vi forvente oss i framtiden?

Noe som er essensielt for selskaper som driver med nyhetsformidling er å formidle nyheter så raskt som mulig, og da er det viktig å ha de riktige innsamlingsverktøyene og kameraene for arbeidet. Den nyhetsstasjonen som er raskest ute med å dekke nyhetene, er trolig den stasjonen som får flest seere. Dette gjelder ikke bare selve nyheten eller hendelsen det dreier seg om for øyeblikket, men det kan også skape en mer langtidsvarende effekt. Hvis en nyhetsstasjon får ryktet på seg for å være generelt raskest ute med å dekke nye hendelser, vil dette trolig være nyhetsstasjonen folk kommer til for å se eller lese nyheter ellers også. For å oppnå dette stilles det høye krav til utstyret som journalister og fotografer bruker i felten. Hvis man skal være raskest ute med å dekke hendelser må utstyret være blant annet lett med tanke på vekt, enkelt å bruke, enkelt å sette opp, robust, ergonomisk, levere lyd og bilde i høy kvalitet og ikke minst må utstyret være stabilt slik at det ikke bryter sammen under nyhetsdekninger.

Jeg har så lenge jeg kan huske hatt en interesse for teknologi generelt og hva den teknologien tillater oss mennesker til å gjøre. En del av den teknologiske utviklingen idag handler om å forbedre og samtidig forminske allerede eksisterende teknologi, og dette blir utviklerne stadig bedre på etterhvert som tiden går. Jeg syntes det er interessant å følge med på denne utviklingen generelt, og har gjennom dette studiet fått mulighet til å studere på nært hold hvordan slik utvikling forbedrer journalister og fotografer i nyhetsbransjen.

3 Litteraturgjennomgang og Teorier

I denne delen av oppgaven nevnes det litteratur som er blitt brukt til dette studiet. Dette er et blandingsstudie som omhandler mobil teknologi og journalistikk, slik at litteraturen består av relevante artikler om blant annet mobil databehandling, lignende forskning og om live-produksjoner. Dataene som er samlet og analysert kommer fra intervjuene med journalistene og fotografene fra TV2, slik at å studere og sammenligne tidligere artikler med funnene fra disse dataene kan bli interessant. Dette studiet har som sagt et fokus på live-produksjoner, slik at å undersøke hvilken rolle live-sendinger egentlig har gjennom litteratur er viktig.

3.1 TV2

TV2 startet sendingene i 1992 med en kanal og var landets første kommersielle allmennkringkaster. Siden da har det skjedd mye på TV2-markedet, men i følge medienorge.uib.no er hovedkanalen til TV2 fortsatt den største kommersielle kanalen med en samlet seertid på 19% i 2012 (Medienorge, 2015).

I tillegg til hovedkanalen har TV2 også en rekke andre kanaler. Disse er Zebra, Sport premium, Sportskanalen, Filmkanalen og Nyhetskanalen. For dette studiet er Nyhetskanalen den mest interessante her fordi dette er den kanalen som byr på nyhetssendinger døgnet rundt. I tillegg til disse har TV2 også en streaming-tjeneste som heter Sumo der brukerne kan se alle TV2 sine kanaler. Videre er TV2 en del av TV2 Gruppen, som har og eierandeler i andre selskaper som blant annet RiksTV (Medienorge, 2015).

Inntektene til TV2 har tradisjonelt kommt fra reklamer som vises på deres kanaler. Da er det selvsagt gratis for brukerne å se på kanalene, og inntektene kommer da fra de annonsørene som sender reklamene.inntektene til TV2 kommer i hovedsak gjennom dette, men i det siste har også inntekter fra abonnemeter og distrubusjon blitt viktigere (Medienorge, 2015). Dette betyr blant annet at det er stadig fler som abonnerer på streaming-tjenesten TV2 Sumo. Dette er ingen overraskelse med tanke på at man i Norge har digitale enheter som laptop og smarttelefoner, og med disse kan man se på TV2 Sumo når som helst. En annen fordel er at mange programmer kan sees når en vil på

Sumo, i stedet får å se det når det måtte gå på TV.

I tillegg til de ulike programmene og filmene som TV2 viser, så spiller også nyheter en viktig rolle for TV2. For nyheter har de daglige sendinger som 18.30 og 21.00 nyhetene, og som nevnt tidligere har de en egen nyhetskanal som heter Nyhetskanalen der nyheter sendes fortløpende ettersom det skjer noe nyhetsverdig. I og med at TV2 er den største kommersielle kringkasteren i Norge, var dette litt av drivkraften til å velge å undersøke den mobile teknologien som journalistene og fotografene der bruker i dette studiet. Siden TV2 har blitt så store som de er, er det viktig at utstyret og bildekvaliteten på det de produserer er av høy kvalitet, og det er derfor interessant å studere hvordan dette skjer og hva utstyr som brukes.

3.2 Mobil Databehandling

Helt siden de tidlige dagene innen databehandling så har det vært strebing etter å gjøre maskinvare for databehandling mindre, og helt siden datamaskiner ble bredt tilgjengelig har det vært interesse for brukere å være i stand til å ta dem med seg. Som et resultat av dette har det gjennom historien til mobile enheter kommet mange eksemplarer som har blitt laget for kommersielt bruk (Kjeldskov, 2013). I artikkelen "Designing Mobile Interactions: The continual convergence of form and context" av Kjeldskov, mener Kjeldskov at denne historien fram til nå kan deles inn i 7 bølger, hvor hver bølge har sitt teknologiske fokus og trend (Kjeldskov, 2013):

"1. Portability

2. Miniaturization

3. Connectivity

4. Convergence

5. Divergence

6. Apps

7. Digital ecosystems"

Denne artikkelen er interessant for dette studiet fordi disse 7 bølgene viser hvordan utviklingen og de teknologiske fokuspunktene har vært for blant annet mobiltelefonen gjennom årene.

Mobiltelefonen brukes hyppig av journalister og fotografer, og det er da interessant å se hvor mye hver av disse punktene har å si for journalisten og fotografen.

"Portability" handlet om å redusere størrelsen til maskinvaren slik at man fysisk kan ta med seg datamaskinen, og *"Miniaturization"* handlet om å lage nye og mindre mobilformer slik at man kan bruke enhetene mens man er i bevegelse (Kjeldskov, 2013). At mobiltelefonen innehar disse egenskapene er svært viktig for journalister og fotografer ettersom at de farer mye rundt til og mens de er på oppdrag. Det samme kan man si for det mobile utstyret for nyhetsproduksjon. At utstyret er lett og lite gjør det lettere for journalist og fotograf til å ta det med seg rundt omkring, og under bruk vil man være i stand til å bevege seg friere. Hvis dette er utstyr som i tillegg raskt kan levere gode bilder, er raskt å sette opp og er brukervennlig, vil man da tilsynelatende ha et mobilt system som egner seg godt til blant annet live-produksjoner.

"Connectivity" handlet om å lage enheter og programmer som gjør det mulig for brukeren å være online og kommunisere via trådløse nettverk mens man er på farten (Kjeldskov, 2013). At mobiltelefonen kan gjøre dette er svært nyttig for journalisten og fotografen, ettersom at de for eksempel kan sende snutter og bilder via email til TV2-bygget for publisering. I senere tid kan de også med applikasjoner som LiveU sin live-sendingsapplikasjon, lage live-sendinger med mobilen.

"Convergence" vil si å integrere forskjellige typer mobile enheter til en hybrid enhet (Kjeldskov, 2013). Dette vil si i stedet for å for eksempel ha en egen musikkspiller, PDA, kamera og telefon, har man idag smarttelefoner som har alle disse funksjonene. At dagens smarttelefoner er blitt så funksjonsrike er grunnen til at de blir brukt svært ofte til ulike ting i svært mange bedrifter, og nyhetsbransjen er ikke et unntak. Journalisten og fotografen har med andre ord svært mange funksjoner i en enhet, og at smarttelefonene etter hvert har blitt slik er trolig meget gunstig for dem.

På den andre siden har man *"Divergence"*. Ved å i stedet for å ha hybrid enheter, så var fokuset rettet mot enheter som var spesialisert for enkelte funksjoner. Eksempler på dette er iPod for musikk og PSP for videospill. Det var med denne ideen tenkt at det var bedre med flere spesialiserte verktøy

som gjorde en oppgave svært bra, enn ett generalisert verktøy som ikke klarte å gjøre noen oppgaver spesielt bra (Kjeldskov, 2013). Denne bølgen er interessant med tanke på hvor stor suksess for eksempel Apple hadde med sin iPod, men bølgen hadde trolig ikke noen stor innvirkning for nyhetsbransjen.

Bølgen "*Apps*" fokuserte på å utvikle applikasjoner som gir innhold til mobile enheter enten for underholdning eller som fungerer som et interaktivt funksjonelt verktøy (Kjeldskov, 2013). For mobiltelefoner finnes det idag utallige applikasjoner, både for iOS og Android. Hvilke funksjoner disse applikasjonene har varierer veldig, det finnes alt fra spill til applikasjoner som gjør det mulig å bruke mobiltelefonen din som en lommelykt. Blant dette havet av applikasjoner finnes det også nyttige applikasjoner for journalister og fotografer som for eksempel LiveU sin live-sendingapplikasjon. Videre finnes det garantert andre applikasjoner for å samle informasjon og lignende som kan være til nytte i nyhetsbransjen.

Den siste bølgen "*Digital ecosystems*" er et fremvoksende fokus som dreier seg om at interaktive mobilsystemer i økende grad blir en del av en større helhet av relaterte teknologier (Kjeldskov, 2013). I dagens samfunn forholder de fleste av oss til forskjellige teknologiske gjenstander med lignende funksjoner. Eksempler på dette kan være smarttelefoner, PC og musikkspillere. Selv om disse enhetene er fysisk separate, må man forstå denne helheten ut i fra et holistisk standpunkt. Med dette menes det at enheter må forstås som en del av en økologi av enheter som har innflytelse på bruken av andre enheter (Bødker og Klokmoose, 2012).

Dette gjelder også for utstyret journalistene og fotografene bruker når de skal gjøre live-sendinger. De har et stort utvalg av enheter som trolig har overlappende funksjoner, og skal man studere bruken av disse, må man se på hvilken innflytelse de har på de andre enhetene. Det forskjellige utstyret som brukes til å overføre live-sendinger tilbake til nyhetsdesken har nok trolig ikke noe innflytelse på hverandre, men det har en innflytelse på kameraet det er koblet til, og muligens hvordan fotografen kan bruke kameraet anderledes ut ifra hvilken overføringsenhet det er koblet til. Eksempler på hvordan de overfører dataene til nyhetsdesken kan være via satellitt, internett og mobilnettet. Det er altså egne enheter og systemer som tillater fotografen og journalisten til å overføre live-sendingen på forskjellige måter. Å ha flere valgmuligheter for dette er tilsynelatende gunstig med tanke på at Norge er et land med mye fjell, og dermed vil blant annet mobildekning

trolig være et problem. Hvis journalisten og fotografen har samlet informasjon om stedet der de skal gjøre live-sendingen fra, og de finner ut at det kan være vanskelig å overføre data via mobilnettet, kan de i stedet ta med seg utstyr som overfører via satellitt. Fordelene og ulempene de forskjellige overføringshetene har er jo også en viktig faktor, og det skal undersøkes ut ifra dataene fra intervjuene i analysedelen. Når dette er sagt så er det ikke sikkert de alltid kan velge å bruke enheten med “flest fordeler” eller ut ifra personlig preferanse hvis det er hindringer, for eksempel i form av fjell, som gjør at enheten ikke kan overføre live-sendingen.

Det er altså ikke bare interessant å studere hvordan nyere mobile og bærbare overføringsenheter påvirker journalisten og fotografens arbeid, men også hvordan det kan påvirke de andre enhetene som for eksempel kameraene og hvordan det kan brukes på nye måter. Avivest, som er en plug-in enhet man har på kameraet, er en enhet som overfører via mobilnettet. I og med at dette sitter rett på kameraet, er det for eksempel ingen andre ledninger som er koblet til kameraet. Vil dette for eksempel si at fotografen kan bevege seg i større grad enn ved bruk av satellittoverføringssystemer? Man kan her sikkert argumentere både for og i mot mye bevegelse i produksjon av live-nyheter, men man har tilsynelatende en mulighet for å bevege seg ved bruk av Avivest.

LiveU applikasjonen er som tidligere nevnt en applikasjon for smarttelefoner, som TV2 nylig har tatt i bruk. Mobilen blir da også en overføringsenhet som opererer over mobilnettet, i tillegg til de andre tingene som journalister og fotografen bruker den til. Forskjellen mellom LiveU applikasjonen og Avivest blir da at live-sendingen ikke blir filmet med et kamera fotografen vanligvis ville brukt, men med kameraet som er innebygd i mobiltelefonen. Dette er et godt eksempel på hvordan ny teknologi (applikasjonen til LiveU) kan gi liv og nye funksjoner til allerede eksisterende teknologi (smarttelefoner).

3.3 Relevant Forskning

Dagens håndholdte mobile enheter med avanserte multimediemuligheter og trådløs internetttilgang, har fremstått som et potensielt verktøy for journalister til å lage nyhetsartikler (Jokela, Vääätäjä, Koponen, 2009). Det tenkes at det gjør det mulig for dem å lage nyheter raskere, mer autentisk og effektivt, og i artikkelen "Mobile Journalist Toolkit: A Field Study on Producing News Articles with

a Mobile Device" sier forfatterne Jokela, Vääätäjä og Koponen at mange store nyhetsproduserende organisasjoner som Reuters og BBC har eksperimentert med dem (Jokela, Vääätäjä, Koponen, 2009).

Mange forskjellige enheter som brukes i dag, inkludert bildekamera, videokamera, lydopptaker for opptak av lyd i intervjuer og laptop for å skrive tekst, kan erstattes med en enkel enhet som øker mobiliteten til journalisten. En journalist kan ha med seg en slik enhet hele tiden i tilfelle journalisten kommer over noe interessant og nyhetsverdig, til og med utenfor arbeidstiden. De påstår at dagens mobile enheter byr på mange fleksible multimediemuligheter, og en journalist med en slik enhet kan produsere nyheter fra et bredt spekter som strekker seg fra tekst og bilder til audio og video. Nyhetsartikler kan bli laget på hendelsesstedet og sendt til publisering over trådløst internett, som resulterer i raskere og mer autentisk nyhetssending og produksjon. Videre påstår de at mobile enheter kan gjøre det mulig for journalister å bruke mer tid i felten i stedet for på kontoret, og bli bedre koblet til samfunnene de rapporterer til (Jokela, Vääätäjä, Koponen, 2009).

I artikkelen gjør de et eksperiment med 19 journaliststudenter der de lager en online nyhetsblogg med en mobiltelefon (med kamera), et eksternt tastatur, mikrofonadapter, en applikasjon som inneholder nøkkelfunksjonene for å lage og sende artikler, og et kamerastativ til mobiltelefonen. Denne artikkelen passer bra til dette studiet ettersom TV2 har begynt å ta i bruk LiveU applikasjonen som gjør det mulig for dem å lage live-sendinger med mobiltelefonen. Dette ligner på det de holdt på med i artikkelen og det er derfor interessant å studere eksperimentet deres. Artikkelen er fra 2009, slik at selv om mye kan skje innen den tid innenfor teknologien, så er mulighets hoppet ikke så stort at det ikke blir relevant.

Forskjellen på denne artikkelen og dette studiet er at her fokuseres det i hovedsak på live-delen av nyhetssamling, mens i denne artikkelen er det snakk om nyhetsartikler som publiseres på nett. Det kan tenkes at det kreves mer av en mobiltelefon hvis den skal erstatte utstyret som journalister og fotografer bruker idag for å produsere live-sendinger, enn hvis den skal erstatte det utstyret som brukes til å produsere nyhetsartikler. Hvis det kun skal brukes en mobiltelefon som verktøy til en live-sending, må denne være i stand til å kunne filme med høy oppløsning, ta opp lyd med høy kvalitet, og være i stand til å sende dette til nyhetsdesken. Med dagens mobiltelefoner er det mulig å gjøre de nevnte oppgavene hver for seg svært bra. Det er ikke bare oppgavene i seg selv man må ta hensyn til, det er også faktorer som ergonomi, stabilitet, mobilitet og batterilevetid som er viktig her. Mobilitet menes her i den forstand at fotografen må kanskje i noen tilfeller være i stand til å

kunne bevege mobiltelefonen, for eksempel for å skifte fokus mellom intervjueren og informanten.

Mobiltelefoner utstyrt med høyoppløselig videoopptak, 3G, GPS og Wi-Fi holder raskt på å bli en legitim måte for mediasamling og formidlingsverktøy (Mills et al, 2012). Artikkelen "MoJo in action: The use of mobiles in conflict, community, and cross-platform journalism" utforsker hvordan Bespoke prosjektet, et tverrfaglig journalist og digitalt designprosjekt fullfører et sett med "international mobile journalism" (MoJo) case-studier (Mills et al, 2012). Artikkelen drøfter hvordan både samfunnets bidragsytere og kommersielle redaksjoner er i stand til å utnytte potensialet for å lage innhold med en smarttelefon som plattform fra begynnelsen, og fram til publisering av redaksjonelt innhold. Bespoke er et tverrfaglig prosjekt som handler om hyperlokal journalistikk. En plattform (MCC/Need4Feed) ble laget og de gjennomførte feltstudier i Kenya og Afghanistan, et ukes langt studentstudie i nordvest England og en lenger testperiode med samfunnsjournalister og filmskapere i Callon og Fishwick. Plattformen ble også testet med blant annet frivillige og profesjonelle nyhetsreportere (Mills et al, 2012).

I artikkelens konklusjon står det blant annet at betastadiet og den frakoblede plattformen var langt i fra det ferdige produktet og at derfor kunne dette føre til frustrasjon. Det var også en følelse av at smarttelefonene muligens ikke var avansert nok til å produsere innholdet som de mente var publisierbar sammenlignet med SLR kameraer (Mills et al, 2012).

Denne artikkelen er inne på noe av det samme som artikkelen over, og har derfor verdi til dette studiet. De tester en plattform på en smarttelefon for hvordan å samle, redigere og publisere innhold. Denne plattformen ligner på LiveU sin applikasjon, og denne artikkelen er interessant når det kommer til tidligere og eksisterende arbeid.

Artikkelen "Experimentation, Autonomy, And Alternative Skills: a case study of technological innovation in a Danish newsroom" er et case-studie av en enhet lagd i Danmark som man kan gjøre live-sendinger med. Den relaterer til Ekstra Bladet's nettkedning av demonstrasjonene i sammenheng med "UN COP15 summit" som tok sted i København, Danmark fra 7-18 desember 2009 (Kammer, 2014). Dekningen bestod av kontinuerlige Twitter-oppdateringer og live-stream video av demonstrasjonene. Det var en rekke journalister i gatene som brukte Twitter via mobiltelefonen, men i og med at båndbredden og regnekraften til mobiltelefonen var utilstrekkelig, trengtes det en ekstra enhet for dette formålet (Kammer, 2014). Selv om dette var tilfellet, skriver

Kammer (Kammer, 2014):

“the development of the device was not initiated with the COP15 coverage in mind specifically. However, this coverage is most important in any description or analysis of the device because that was where it stood its test and ultimately proved the development process successful.”

Kammer skriver her at enheten var en suksess, og det viser at live-streaming med en mobil enhet absolutt en mulighet. Videre skriver kammer at (Kammer, 2014):

“So, the video bag was a prototype made from existing technology: a 75 x 45 x 35 cm backpack wadded with shockproof material and loaded with a laptop and a wireless modem that was hooked up to a camera and streamed video at a bit-rate sufficiently low to keep the connection stable. The finished device weighted approximately 11 kgs and was designed so that one person could carry the camera while another carried the backpack and guided the camera operator, whose attention was only on the viewfinder”

En kan påstå at en slik enhet idag, og det skriver også Kammer i “konklusjonen”, ikke ville slått an på grunn av størrelsen og framgangen i mobilteknologi (Kammer, 2014). Det er en tomannsjobb å bruke systemet, og den høres rett og slett for tung ut.

Artikkelen "Mobile Work Efficiency: Balancing Between Benefits, Costs and Sacrifices" handler om hvordan mobiltelefoner potensielt kan øke effektiviteten til journalister (Väätäjä, 2012). Mobiltelefonen brukes trolig svært hyppig av journalister og fotografer i form av kommunikasjon, men det Väätäjä skriver om i denne artikkelen er angående nyhetsinnsamling. Dette var en interessant artikkel fordi hun er inne på mye av det dette studiet undersøker. Videre skriver Väätäjä at (Väätäjä, 2012):

“The costs and sacrifices are related to the ergonomics of working and lower level of working comfort, a lower perceived quality of the created news material and reporting, a feeling of loss of control over the capturing, and changes in the roles and responsibilities, for example. Balance between benefits, costs, and sacrifices of using smartphones in mobile

news making seems to depend on the situation at hand as well as on the goals and objectives of news reporting”

TV2 har et utvalg med utstyr som journalister og fotografene bruker når de er ute på oppdrag. Dette er gjerne utstyr som de har brukt over lengre tid og er blitt kjent med, slik at en så liten enhet som en mobiltelefon utstyrt med en applikasjon for nyhetssamling, vil trolig bli en drastisk forandring i hvordan man samler nyheter. Da blir det interessant å ta for seg de endringene som skjer når man tar i bruk LiveU applikasjonen. Hva er fordelene, hva er ulempene? Veier fordelene opp for ulempene? Vääätäjä skriver at (Vääätäjä, 2012):

“The news industry is facing a need to disrupt the way news are made to increase performance by introducing new reporting practices, and on the other hand to fulfill the objectives of journalism to serve the public with timely, relevant, immediate, meaningful and reliable news. Smartphones offer possibilities and opportunities to support mobile work in news making. They can be seen as an enabler to increase mobile work efficiency by offering benefits, by they also possess constraints and limitations that can be experienced as costs and sacrifices by the mobile journalists”

Videre skriver forfatteren at dette er noe som kan undersøkes av reportere og nyhetsorganisasjoner. Forfatteren skriver også at (Vääätäjä, 2012):

“However, the usage of one multipurpose device with a number of constraints and limitations as the only reporting device may in fact turn out to be inefficient compared to traditional processes and tools”

Det som er interessant med utsnittet over er at dette studiet undersøker ikke bare journalisters og fotografers bruk av mobiltelefoner med tanke på nyhetssamling, men også det andre mer “tradisjonelle” utstyret de bruker.

Artikkelen "Mobile Broadcasting - The Whats and Hows of Live Video as a Social Medium" utforsker bruken av en ny type av applikasjoner som forfatterne kaller for “mobile broadcasting services”, som blir mobile kringkastningstjenester på norsk. Disse applikasjonene gjør det mulig å

lage live-video på en mobiltelefon slik at man kan kringkaste det på en nettside (Juhlin, Engström, Reponen, 2010).

I nettapplikasjonen hvor man kan se live-sendingene produsert av mobiltelefonene, kan man velge mellom de forskjellige live-sendingene som pågår (Juhlin, Engström, Reponen, 2010). I motsetning til VGTV er live-innholdet som lastes opp på nettsidene nevnt i artikkelen, lastet opp av amatører. Med nyhetene som VGTV viser live på nettsiden, kan VGTV ansees som en konkurrent til TV2 sin nyhetskanal, som er en kanal som sender nyheter hele døgnet. Det er dermed interessant å undersøke om nettapplikasjoner med brukergenerert live-innhold også kan skape konkurranse for nyhetskanaler som for eksempel TV2.

I artikkelen skriver Juhlin, Engström og Reponen at (Juhlin, Engström, Reponen, 2010): *“They broadcast video from public areas in city centers, or they display outdoor activities on the ocean or in the mountains”* Dette høres ut som hyperlokalt innhold som gjerne kun er av interesse for mennesker som bor i det området innholdet dreier seg om, men hva slags innhold brukerne velger å filme kan endre seg over tid. Brukerne ønsker gjerne en gang å utvide horisonten når det kommer til innhold, og det kan potensielt skape konkurranse for lokale nyhetsmedier.

På den andre siden skriver forfatterne at (Juhlin, Engström, Reponen, 2010):

“At the same time, it is evident that many users struggle with both the technology and the concept. There are more people on these sites who are just testing the technology than are actually broadcasting content, and much of the latter`s productions have very low production value. Although most people are already accustomed to professional live broadcasts, and in that sense have an idea of what this medium could be, it seems that taking the step to actually producing such broadcasts on one`s own is very difficult.”

Tilsynelatende er det mer fokus på utforskning enn innhold, slik at at det høres ut som om det er en lang vei å gå når det kommer til konkurransedyktig innhold. Det ser og ut til at brukerne sliter med blant annet teknologien, og at det som blir laget av brukerne har liten produksjonsverdi. Dette er klart forskjellen på amatører og profesjonelle.

“As soon as the users master the technology, they can get on with the broadcasting of live situations. However, finding such topics seems to be problematic as well. Many of the sampled videos are uneventful and border on tests in terms of production quality and camera use” (Juhlin, Engström, Reponen, 2010).

Ut ifra utdraget over så er det ikke bare teknologien som er vanskelig for brukerne, men også å finne interessante temaer som det er verdt å gjøre live-opptak av. Dette er en kritisk del i produsering av blant annet nyheter.

3.4 Live-produksjoner på TV – Styrt av teknologi eller redaksjonell dømmekraft?

I fjernsynets tidlige dager tenkte man at live-dekning av hendelser ville være sjeldent, men slik det er idag er det den rake motsetningen. Tekniske visjonærer mener at det har vært mulig med live-produksjoner på fjernsynet allerede i 1939. På denne tiden var det tenkt at måten live-TV ville appellere til seerne var på grunn av umiddelbarheten og tilstedeværelsen live-TV ville tilby, og det kan en påstå er tilfellet også idag. På den tiden tenkte man også at live-dekning av nyhetssaker ville være meget sjelden, og derfor også ekstra spennende (Tuggle og Huffman, 2001).

I artikkelen "Live Reporting in Television News: Breaking News or Black Holes?" av C.A. Tuggle og Suzanne Huffman, sier de at (Rosenberg, 1993; "RTNDA panel advice," 1995; Tuggle og Huffman 1999, i Tuggle og Huffman, 2001):

"Live coverage has become so pervasive that researchers and practitioners suggest that the use of the technology itself, rather than news editorial judgement, is frequently what drives the news gathering process in television"

Her står det at live-dekning er blitt såpass utbredt at forskere foreslår at det er bruken av teknologi og ikke redaksjonell dømmekraft som styrer nyhetssamlingsprosessen på TV. Dette er interessant fordi det er relatert til dette studiet i form av at studiet har fokus rettet mot hva slags utstyr og

teknologi journalister og fotografer bruker i TV2. Det er derfor interessant å undersøke om dette utstyret er med på å styrke det som forfatterne foreslår i utdraget over.

Det er likevel ulike meninger om påstanden. Videre sier forfatterne at noen nyhetsdirektører forsvarer praksisen, og at det er sakene i seg selv og ikke teknologien som bestemmer nyhetsdekninger. Når dette er sagt er de likevel enige i at live-teknologien har en innvirkning på om det skal gjøres live-dekning eller ikke (Tuggle og Huffman, 2001).

Uansett har live-sendinger oppnådd en viktig rolle for nyhetene. Viktige hendelser og begivenheter som dekkes live setter seg i minnene på seerne, og umiddelbarheten som live-dekninger byr på i for eksempel katastrofesituasjoner er med på å varsle folk om å ta ly. Men i følge artikkelen kommer live-dekning i noen tilfeller til et punkt der innholdet kan ansees som meningsløst, som for eksempel live-dekning av en sak der alle involverte er reist hjem (Editorial Board, 1996 i Tuggle og Huffman, 2001). Videre skriver de at (Murrie, 1998 i Tuggle og Huffman, 2001): *"Newsroom arguments have arisen about what some see as a trend toward going live for live's sake, when there is nothing compelling happening at the scene."*

Forfatterne påstår også at journalistene er i økende grad skeptisk til live-produksjoner, fordi det kan gjøre det vanskeligere for dem til å lage artikler og samle informasjon (Tuggle og Huffman, 2001).

3.5 Ulike typer live

Det finnes ulike typer live-produksjoner. Selv om en nyhetssending ikke er live, kan den for eksempel inneholde video av et intervju gjort tidligere på dagen som er innholdsmessig uredigert. Da er den strengt tatt ikke live når den vises, men den vises uredigert på en måte som om den kunne vært live der og da. I og med at den vises på denne måten i sendingen, bærer sendingen likevel en følelse av "livensess" som en direkte live-sending har. Man får den samme følelsen en live sending har gjennom spontanitet (Lunt, 2004).

Det samme gjelder også "Reality TV". Video av mennesker som gjør å sier ting spontant, men som blir vist på fjernsynet på et senere tidspunkt. Forskjellen mellom disse er at reality TV har en tendens til å ha et større inngrep av redigering, slik at innholdet for eksempel ikke er i riktig rekkefølge. For å øke blant annet spenning, kan de samme scenene vises om igjen for å for eksempel forsterke menneskelige reaksjoner, og man kan hoppe fram og tilbake i tid. Selv om mye vises slik det er blitt filmet der og da, kan en argumentere for at man mister følelsen av "liveness" i og med at det er gjort såpass mye redigering i ettertid at ting settes ut av kontekst.

Den typen live dette studiet undersøker, er de live-sendingene som vises direkte på TV. En fotballkamp kan gjerne vises på TV direkte, men en slik sending er planlagt og tilrettelagt. Det dette studiet undersøker er i hovedsak de mer spontane sakene som journalisten og fotografen gjerne i relativt kort tid får i oppdrag i å dekke live, og det utstyret som brukes til slike oppdrag. Slike oppdrag kan variere i størrelse. Det kan være alt fra små intervjuer til naturkatastrofer, slik at utstyret og menneskene må kunne tilpasse seg situasjonen. En kan argumentere for at dette er den mest "spontane" formen for live-produksjon, ettersom man har liten tid til å forberede seg på. Det er en kamp mellom mediene om å være først ute, og dermed må man være rask. Dette stiller høye krav til både journalist, fotograf og utstyr fordi alle skal kunne levere på kort forvarsel.

4 Metode

Denne delen av oppgaven består av de metodene som er blitt brukt i studieprosessen. Når man skal studere og analysere de mobile og bærbare enhetene brukt i TV2, er det metoder og retningslinjer som det er gunstig å følge slik at man får samlet god og troverdig data. Disse metodene i kombinasjon med litteraturlisten, var med på å sikre at studiet fikk en troverdig analyse.

4.1 Intervjuer

"Interviews can be thought of as a "conversation with a purpose"" (Kahn, Cannel, 1957 i Rogers, Sharp, Preece, 2011). Det som står her er at intervjuer kan tenkes som en samtale med mening. Hvordan denne samtalen er oppbygget, kommer an på hvilken intervju type man velger å bruke. Det er fire intervju typer, og disse er: ustrukturert, strukturert, semi-strukturert og gruppeintervju. Disse intervju typene er forskjellige med tanke på hvor mye kontroll intervjueren har over samtalen. Kontrollen man har over et intervju kommer an på oppbyggingen av de forhåndsbestemte spørsmålene som skal brukes i intervjuet (Fontanna, Frey, 1994 i Rogers, Sharp, Preece, 2011).

Den intervju metoden som passer best kommer an på formålet med intervjuet og spørsmålene som skal stilles. Hvis man ønsker å skaffe førsteinntrykk av hvordan brukere reagerer til et nytt design, for eksempel et interaktivt design, vil et uformelt (ustrukturert) være en god intervju type. Har man mer spesifikke mål og spørsmål som for eksempel tilbakemeldinger på en layout til en nettleser, vil et strukturert intervju eller spørreskjema ofte være bedre.

4.2 Semi-strukturert intervju

Spørsmål som brukes i semi-strukturerte intervjuer kan være både åpne og lukkede, slik at dette blir en kombinasjon av strukturert og ustrukturert intervju. Intervjueren har et enkelt manus som er hans retningslinjer, slik at de samme emnene blir i hovedsak dekket med hver informant. Intervjueren starter med et sett forhåndsbestemte spørsmål, og deretter stilles tilleggsspørsmål slik at

informanten kommer med videre informasjon til det ikke er mer relevant informasjon igjen angående emnet (Rogers, Sharp, Preece, 2011).

Man bør ta hensyn til hvordan man stiller spørsmålene, slik at man ikke formulerer et spørsmål på den måten at man foreslår at et bestemt svar er forventet. Et eksempel på dette kan være: "Det ser ut til at du er bekymret for dette". Her impliseres det at informanten er bekymret for noe uten at informanten direkte har sagt det, og da kan dette oppfordre informanten til å svare at dette er sant for ikke å fornærme intervjueren. Kroppsspråket til intervjueren, for eksempel smiling eller at en ser avvisende ut kan ha en innflytelse på informanten. Informanten trenger tid til å svare på spørsmålene skikkelig, og hvis intervjueren for eksempel ser misfornøyd ut kan dette tvinge informanten til å gi raske og gjerne kortere svar (Rogers, Sharp, Preece, 2011).

Tilleggsspørsmål kan være nyttig for å skaffe videre informasjon, spesielt spørsmål som for eksempel: "Er det noe mer du vil fortelle angående dette?". Intervjueren kan for eksempel gjengi elementer som informanten kanskje har glemt for å hjelpe samtalen videre i intervjuet. Semi-strukturerte intervjuer fungerer slik at man kan hoppe litt fram og tilbake med spørsmålene, slik at tilleggsspørsmål hjelper da intervjuet videre samtidig som man holder seg på samme rute (Rogers, Sharp, Preece, 2011).

4.3 Refleksjoner over intervjuene og hvorfor jeg ville bruke intervju

Intervjuer er en god metode for å utforske og analysere forskjellige aspekter ved produkter. Typen data man får kan være noe kvantitativ, men for det meste kvalitativ, som er den typen data jeg ønsket når jeg skulle analysere et sett med produkter.

I og med at jeg ikke har noe erfaring innenfor journalistikk eller foto, ville det med typen semi-strukturert intervju være mulig å stille spørsmål som "er det noe mer du vil tilføye?" og "Hva tenker du om det du nettopp sa?", som tillater informantene med å komme med viktig informasjon som jeg ikke hadde tenkt på å spørre om. På den andre siden har man strukturerte intervjuer, med mer eller mindre lukkede spørsmål. En slik intervjumetode fungerer bra hvis man på forhånd vet de forskjellige svarene en kan få på spørsmålene, noe jeg uten journalistikkbakgrunn ikke gjorde.

Dermed virket det rett å bruke semi-strukturert intervju som tillot meg å ha en mer åpen samtale om enhetene og teknologien, og at deltakerne kunne komme med relevant tilleggsinformasjon.

Totalt gjorde jeg 6 intervjuer, hvor 2 av dem var journalister, 3 av dem var fotografer og 1 leder. Lengden på intervjuene varierte fra rundt 40 minutter til over 1 time. Jeg fikk en liste med potensielle informanter, slik at det bare var til å velge og vrake. Listen bestod av journalister, fotografer og enkelte ledere. Ettersom at studiet mitt fokuserer på journalister og fotografer og deres bruk av mobil/bærbar teknologi, var det naturlig å fokusere på å få kontakt med disse framfor lederne. Den ene lederen som ble intervjuet var for å se om lederne hadde noe annet i tilføyte til studiet. Etter de 6 personene var intervjuet, var det fortsatt flere navn på listen som jeg kunne ha intervjuet. Grunnen til at jeg ga meg med intervjuene etter disse var at prosessen med å få godkjent intervjuene med TV2 hos NSD var svært tidkrevende. Å få etablert kontakt med TV2 tok også lengre tid enn forventet, slik at julen var like rundt hjørnet før jeg fikk den listen med de potensielle informantene.

I det første intervjuet jeg var jeg veldig fokusert på å følge intervjuguiden jeg hadde, slik at jeg ikke skulle komme ut av rekkefølgen jeg hadde spørsmålene i. Jeg var nervøs for at svarene på spørsmålene som jeg stilte skulle være korte, og av typen ja/nei, selv om jeg hadde prøvd å formulere intervjuguiden på en slik måte at informantene skulle komme med innholdsrike svar. Dette merket jeg var negativt, fordi jeg burde heller ha fokuset på å være klar med tilleggsspørsmål til svarene deres. Når dette er sagt merket jeg fort at informantene likte å snakke om arbeidet deres, og allerede på mitt andre intervju slappet jeg mer av og kunne fokusere på tilleggsspørsmål for å grave ut så mye informasjon som mulig. Ettersom at det underveis i intervjuene ble introdusert nye fagord og andre elementer som jeg ikke hadde hørt om, merket jeg at det var viktig å være rask med å spørre om hva disse betydde slik at alt var klart å tydelig, eller be dem utdype svaret. Dette betydde at jeg av og til måtte bryte inn for å spørre om disse tingene.

Et meldeskjema ble sendt til NSD for å få grønt lys til å gjøre intervjuene. Dette ble selvsagt sendt inn før intervjuene ble gjort, sammen med samtykkeskjema og prosjektbeskrivelse. De to sistnevnte ble vist til og signert av informantene før intervjuet.

4.4 Transkriberingen av intervjuene

Til hvert intervju hadde jeg med en lydopptaker som jeg fikk låne av Universitetet i Bergen. Det var en liten håndholdt opptaker, ikke større enn en middels stor lommelykt. Til å transkribere intervjuene brukte jeg et program som heter QSR NVivo 10, som er tilgjengelig for studenter og ansatte ved Universitetet i Bergen. Dette programmet lar deg blant annet laste opp video- og lydfiler, samtidig som du kan skrive i den innebygde teksteditoren. Jeg fikk også låne en transkriberingspedal av en av mine veiledere som var til stor hjelp. Med et tilleggsprogram som heter Pedable, var det mulig å bruke en slik pedal i NVivo. Dermed kunne jeg stoppe, starte og spole fram og tilbake med pedalen slik at jeg kunne ha begge hendene på tastaturet hele tiden. Uten pedalen ville transkriberingen tatt vesentlig lengre tid.

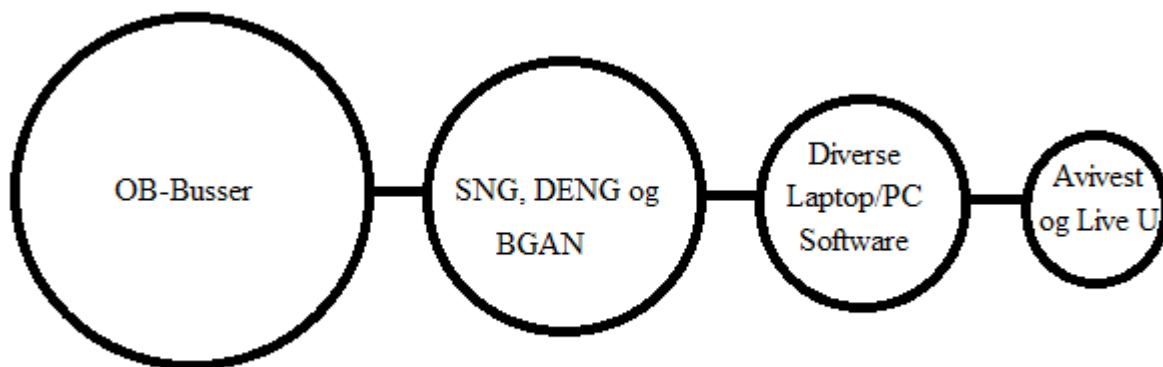
Før denne oppgaven hadde jeg ingen erfaring med transkribering. Dermed måtte jeg finne ut av hvor detaljert jeg skulle være med transkriberingen. Det var ingen tvil om at jeg skulle skrive ned alt som ble sagt, men tenkeord som “ehh”, “uhm” osv synes jeg var naturlig å ikke ta med.

5 Beskrivelse av utstyret

I denne delen av studiet kommer beskrivelsen av det forskjellige utstyret nevnt i intervjuene som ble gjort med journalistene og fotografene fra TV2. Spørsmålene i intervjuguiden omhandler det utstyret de bruker når de er ute å dekker nyheter som skal sendes live på TV, og hvordan de bruker det.

5.1 Utstyret

“Utstyret” i denne sammenhengen refererer til det utstyret journalister og fotografer bruker i live sendinger som sender bildene og lyden tilbake til kontrollrommet i TV2, og annet utstyr som hjelper til med dette. Kameraene i seg selv er jo selvsagt også viktige, men det er i kombinasjon med typen utstyr nevnt over som gjør det mulig for TV2 å gå live, og det er live-sendinger som dette studiet handler om.



Figur 1

Figuren over (Figur 1) kan man se på som en slags “mobilitetsskala” av utstyret som TV2 bruker for å lage live-sendinger. Den største sirkelen til venstre har “OB-Busser” i seg, og dette er de store kringkastingsbussene som brukes til å dekke store hendelser. Neste sirkel inneholder “SNG og

DENG” som er satelittutstyr. Deretter kommer sirkelen med “Diverse Laptop/PC Software”, som er programmer som journalister og fotografer bruker til å gjøre live-sendinger med. Til slutt har vi den minste sirkelen helt til høyre, og denne inneholder “Avivest og LiveU” som er det minste, letteste og mest mobile utstyret de har. I denne kategorien skal det også nevnes andre eventuelle applikasjoner som er viktige for journalisten og fotografen.

I de neste underkapitlene tar studiet for seg det forskjellige utstyret som er nevnt over, og denne informasjonen kommer fra intervjuene som ble gjort med journalistene og fotografene fra TV2. Måten informasjonen er referert til de forskjellige informantene på, er ved “(Informant nr 1), (Informant nr 2)” osv i teksten. Informantene har et fast nummer gjennom hele studiet. Nummereringen er tilfeldig, og har ingen tilknytting til rekkefølgen intervjuene ble gjort i. I noen av utdragene fra intervjuene ble det nevnt navn i forskjellige sammenhenger, og disse navnene er byttet ut med tegnene “****”.

5.2 OB-busser

OB-bussene (Outside Broadcast) som TV2 bruker er store kjøretøy som fungerer som et produksjonskontrollrom. Med disse kjøretøyene kan TV2 ha et kontrollrom på selve stedet der det skal gjøres live-sending. Hva som er bra med dette kontra det stasjonære kontrollrommet de har på TV2 bygget er ikke det denne oppgaven fokuserer på, men det er likevel et verktøy til produksjon av live-sendinger. Derfor er det verdt å nevne OB-bussene, og hvilken rolle de har for TV2 og live-produksjoner. Videre kan ikke OB-bussene kategoriseres som et “mobilt” eller bærbart verktøy, og det blir derfor naturlig å rette hovedfokuset noe vekk fra OB-bussene.

Bruksområdene til OB-bussene varierer, men eksempler på bruk av disse kan være fotballkamper og lengre seanser av ulike typer live-sendinger. Man kan for eksempel ha flere kameraer der bildene fra disse blir klippet og redigert fortløpende i bussen (Informant nr. 2, 2015).

I hovedsak fungerer det slik at i viktig sendetid må man ha noe som man vet er stabilt i en lang periode, og det er slike roller OB-bussene skal fylle. Andre type busser er egne satelittbusser som er tilknyttet bussene med kontrollrom (Informant nr. 2, 2015). Utstyr som dette er selvsagt meget dyrt,

koblinger er som regel via lange tjukke kabler, og krever egne teknikere for å operere (Informant nr. 3, 2015).

Dette gjelder også for større hendelser i utlandet. EBU (European Broadcast Unit) er en av flere private aktører som satser på å stille med slike OB-busser til tjeneste for kameralag. Det er som regel et ønske for journalister og fotografer å rapportere hjem, og da benytter de seg av disse bussene som ofte står plassert på strategiske plasser. Et eksempel er G8 møter, da er det flere busser fra forskjellige aktører der nyhetsmediene på forhånd har laget avtaler med aktørene. Dette kan for eksempel være EBU, som uten at de ber om det, kjører opp disse bussene slik at de er tilgjengelige for sine medlemmer (Informant nr. 3, 2015).

5.3 SNG, DENG og BGAN

SNG (Satellite News Gathering) er betegnelsen på det utstyret som sender bilder via satellitt. En type SNG som TV2 i Bergen bruker, som også kalles en “fly away”, er en tallerken med tilhørende satellittutstyr, som vanligvis opereres av en person som kalles for en link-operatør. Dette er en person som har fått opplæring i å sette opp og bruke dette systemet. Utstyret er med andre ord såpass vanskelig og omfattende at det tilegnes egne personer for driften av dette systemet (Informant nr. 3, 2015). Denne tallerkenen og kassene med utstyr som hører til, veier en ca 120 kilo til sammen, slik at dette systemet må fraktes med bil eller helikopter. SNG kan også være innebygd i biler, der tallerkenen er festet på taket. TV2 bruker slike biler i Oslo, men ikke i Bergen (Informant nr. 4 2015).

En “fly away” fungerer slik at de skyter et signal til en bestemt satellitt i verdensrommet. Link-operatøren har en viktig og ofte vanskelig jobb i og med at de må treffe den riktige satellitten i himmelen. Signalet som sendes til himmelen er riktignok bredt, men satellitten er likevel et lite mål med tanke på distansen det er fra SNG'en til satellitten (Informant nr. 3, 2015).

For å koble seg opp mot satellitten ble det nevnt av informant nr. 3 at man må ta kontakt med eierne i Frankrike, fordi satellittid må reserveres. Hva prisen blir for å bruke satellittene er avhengig av hvor lenge den er i bruk, og det er tellerskrittene man betaler for (Informant nr. 3, 2015). Hva prisen er

per minutt varierer trolig ut i fra faktorer som for eksempel type satellitt eller produsent, men 25 dollar per minutt er en pris som har blitt nevnt i intervjuene (Informant nr. 5 2015).

Man har også begrenset med rom til å bevege seg i når man bruker dette systemet. Dette er fordi måten kameraet er koblet til SNG'en på er via kabel. Riktignok kan kabelen være opp mot 120 meter, men å produsere live-sendinger med en kabel etter seg kan likevel oppleves som irriterendes og problematisk (Informant nr. 3, 2015).

DENG (Digital Electronic News Gathering) er et annet system som TV2 i bergen bruker, og det fungerer noen lunde likt som en "fly away" SNG. Som en "fly away" SNG er DENG også et sett med bærbart utstyr som kan flyttes ut der hendelsen som skal dekkes tar sted. Måten DENG fungerer på er at det skytes et signal via noe som kalles for en "kanon", til en mottaker som er i form av en mast. I Bergensområdet er dette som regel masten i toppen av fjellet Ulriken. Deretter videresender denne masten signalet videre til TV2 bygget der signalet fanges opp av mottakerne som befinner seg på taket. Så lenge signalet er stabilt, kan man med DENG og SNG lage sendinger i krystallklar HD. På lik linje med SNG er kameraet også koblet til DENG via kabel, slik at eventuelle kabelirritasjoner gjelder også for DENG (Informant nr. 3, 2015).

BGAN (Broadband Global Area Network) er en liten enhet i laptopstørrelse. Dette er en enhet som kobler seg opp mot en satellitt, og gir trådløst internett i området rundt. BGAN er altså ikke et system som direkte brukes til å lage nyhetssendinger, men den skaper et trådløst internett på lik linje som en router gjør, slik at journalister og fotografer for eksempel kan bruke dette nettet til å koble opp mobiltelefoner og utstyr som brukes til å lage nyhetssendinger (Informant nr. 5, 2015).

Ideen med BGAN er at dette utstyret skal brukes på steder der det ikke finnes internettilgang og/eller mobildekning. I Norge er det ikke per dags dato god mobildekning over alt, slik at en enhet som BGAN kan bli brukt i disse tilfellene. Et annet problem som oppstår er at satellittene som BGAN skal kobles til er langt mot sør. Dermed når BGAN skal siktes inn mot disse, er det mulig at det er fjell i veien. Dette er jo ikke alltid tilfellet, men BGAN er uansett et godt verktøy hvis man for eksempel skal jobbe utenlands lenger sør på kartet, og man behøver ikke reservere satellittid ved bruk av BGAN, men tellerskrittene er fortsatt dyre. (Informant nr. 5, 2015).

5.4 Diverse Laptop/PC Software

Quicklink er et program til PC og Mac. Dette er et program som man kan lage live-sendinger med så lenge man har tilgang til internett på datamaskinen. Det praktiske med dette programmet er at journalister og fotografer alltid har med seg en laptop når de skal ut å lage live-sendinger, slik at det er ikke noe ekstra vekt med dette systemet. Noe annet som er bra med dette programmet er at det fungerer relativt bra selv om båndbredden man har er treg, sammenlignet med andre systemer som bruker internett på samme måten. På den andre siden er det et problem når båndbredden er rask, fordi at man får uansett ikke særlig god kvalitet (Informant nr. 4, 2015).

Noe som har blitt gjort før er å bruke BGAN i kombinasjon med Quicklink. Med denne kombinasjonen kan man mer eller mindre hvor som helst på jordkloden lage nyheter. Et eksempel kan være at hvis man er midt i ørkenen i Libya, så har man ingen måte å sende bildene hjem på. Hvis man da stiller i stand en BGAN og klarer å treffe riktig satelitt, så har man gjerne en dårlig men stabil internettlinje. Deretter kan man starte Quicklink på laptopen som nevnt tidligere fungerer bra på dårlige internettlinjer. Denne kombinasjonen har blitt brukt i mange år, spesielt på reiser (Informant nr. 4, 2015).

Andre software baserte programmer som er blitt nevnt er Skype. Skype brukes en del på nyhetskanalen, men på kveldssendinger har TV2 bestemt seg for at kvaliteten rett og slett ikke er god nok. Da ønsker TV2 å gå “opp et hakk” i kvaliteten, men da brukes det jo også mer penger (Informant nr. 3, 2015).

Ice.net er en internettleverandør som brukes av TV2. På lik linje med BGAN, så tilbyr Ice.net et verktøy som gjør det mulig for andre enheter å koble seg opp mot internett. Hastigheten du oppnår med Ice.net er ikke særlig rask i og med at det kobler seg opp mot GSM nettet. Fordelen med dette er at i realiteten så er GSM nettet mer utbredt enn 3- og 4G nettet og det sendes med lengre mellomrom mellom bølgedalene i signalet, som gjør at det bærer signalet lenger (Informant nr. 3, 2015). Dermed kan det egne seg å bruke dette systemet på steder der det ikke finnes vanlig mobildekning. Dette er strengt tatt ikke et “Software”, men det er noe du kan koble til en laptop, slik at Ice.net passer likevel under denne kategorien.

5.5 *Avivest og LiveU*

Avivest er en enhet som festes på kameraet, eller kameraet kan kobles til en Avivest-sekk man har på ryggen. På denne måten er det ingen kabling slik som det er med SNG eller DENG. Dermed kan man i teorien bevege seg fritt hvor man vil, og likevel være i stand til å produsere live-sendinger. Med dette systemet kan man i løpet av få minutter være klar til å produsere live, slik at dette systemet er også veldig rask å få i gang. Når man kobler opp Avivesten sjekker den hva slags båndbredde den kan sende med. Den kan bruke opp til 8 simkort, hvor 4 av dem er 4G. Dette vil si at den deler opp signalet i 8, og streamer dermed da en liten åttendedel på hvert simkort. På den andre siden av signalet er det en sentral som samler disse bitene sammen til en videostrøm, og sender det på lufta. Med denne ordningen kan de derfor oppnå ganske høy kvalitet, selv om dekningen gjerne ikke er den beste (Informant nr. 3, 2015).

Med tanke på brukervennlighet er Avivest såpass enkelt å bruke at man ikke trenger noen spesielle forkunnskaper for å bruke systemet. Menyene i seg selv er ikke vanskelige, men hvis man skal ta med seg en Avivest til utlandet, må man også skaffe seg de utenlandske simkortene slik at man kan operere i det landet man er i. Dermed må man ut å handle disse, og du må vite hva man skal kjøpe. Dette skal deretter installeres, og selv om Avivesten generelt sett er enkel å bruke, er denne prosessen en lengre og mer avansert prosess (Informant nr. 3, 2015).

Avivesten er også nyttig til andre oppgaver enn å lage live-sendinger. Den fungerer meget bra til å filoverføre ferdig redigerte saker hjem, der de før brukte FTP (File Transfer Protocol) programmer på laptop. Internett og mobilnettet kan variere mye etter hvor man er, men hvis det er god hastighet på både mobilnettet og internett i et område, kan nyhetssaker bli overført på 2 minutter hvor det før kunne ta 20-60 minutter. Grunnen til dette er at Avivesten kan overføre via både internettet og mobilnettet samtidig for å få raskest mulig filoverføring (Informant nr. 4, 2015).

LiveU applikasjonen er som nevnt tidligere et program for smarttelefoner. Med denne applikasjonen kan man i teorien lage live-sendinger, kun med mobiltelefonen som verktøy. Når dette er sagt så er jo kvaliteten på lyd og bilde viktig for TV2, og dette kan forbedres ved å koble til en ekstern mikrofon for bedre lyd, og man kan bruke en såkalt “selfie-stang” eller et vanlig kamerastativ for å øke stabiliteten. Kameraet som brukes er det innebygde kameraet i mobiltelefonen, og måten man

sender bildene tilbake til TV2-bygget er via mobilnettet eller trådløst internett (Informant nr. 3, 2015).

Begrepet “minus miks” er navnet på kommunikasjonen journalistene og fotografene har med studio under en live-sending, og denne kommunikasjonen er meget viktig. Det er for eksempel slik journalisten snakker med anker i studio, og journalisten hører samtalen med anker gjennom øreproppene journalisten har i øret. At fotografen har kommunikasjon med teknikere og annet personell hjemme på TV2-bygget er også essensielt. Her kan fotografen få instruksjoner som for eksempel å panne kamera til venstre/høyre, og andre lignende justeringer. En kan også bli fortalt hvis det er noen problemer som fotografen ikke ser i hans/hennes ende, og at fotografen må rette opp i dette (Informant nr. 3, 2015).

Noe som kan ved første øyekast kan ansees som et problem med minus miks og LiveU appen, er at man kan ikke plugge mikrofon i telefonen, filme live og ha minus miks på samme telefon. Da må de ha en ekstra telefon. Et annet problem er at LiveU applikasjonen bruker svært mye batteri. Slik at når fotografen er ute i felt og jobber hektisk en hel dag, så er det å lade opp mobiltelefoner svært viktig. Batteriforbruk på mobiltelefonene var til og med et problem før LiveU applikasjonen kom in i bildet, slik at hvis man skal begynne å bruke en applikasjon som bruker mye batteri, så må man ha med seg ekstra mobiltelefoner. Mobilladere har fotografene og journalistene i bilene de bruker til å komme seg rundt i. Alternativt kan de ha en tredje mobiltelefon for eksempel i bilen med LiveU applikasjonen innstallert. På denne måten kan de bytte til denne hvis en av de andre mobiltelefonene går tom før strøm, slik at en alltid har en mobiltelefon til å ha minus miks med, og en mobiltelefon til å filme og sende bildene tilbake til TV2-bygget med (Informant nr. 3, 2015).

Når applikasjonen er slått på, er det veldig enkelt å gå live. En bør alltid ringe på forhånd inn til det som kalles for linjekontroll, som fungerer som et kontrollrom på TV2-bygget. Grunnen for dette er at det er mange kilder inn til TV2 som skal organiseres, og ved å kontakte linjekontroll kan man få tildelt en kanal. Systemet fungerer slik at i det du slår på applikasjonen, så kan linjekontrollen oppdage deg, og de kan da diligere en kanal til applikasjonen (Informant nr. 3, 2015).

Linjekontrollen kan også via GPS løsningene i mobiltelefonen se hvor fotografen befinner seg. Det er en kartfunksjon integrert i LiveU-systemet hvor de i linjekontrollen kan se personer som har LiveU applikasjonen aktiv, og da dukker personene opp på et kart. Hvis det viser seg at en eller

flere av disse personene er i nærheten av noe nyhetsverdig, kan de bli oppringt og bli bedt om å gå bort å dekke hendelsen (Informant nr. 3, 2015).

5.6 Andre oppgaver mobiltelefonen blir brukt til

Som det er blitt nevnt tidligere i studiet er mobilen et svært viktig verktøy for journalisten og fotografen. De bruker den ekstremt mye til kommunikasjon, minus miks og blant annet LiveU applikasjonen, men det er også andre bruksområder for mobiltelefonen. Innsamling av informasjon er noe som er blitt nevnt mange ganger i intervjuene. Da snakkes det om å finne informasjon om personen som skal intervjues, hvordan personen for eksempel ser ut og informasjon om hva personen arbeider som. Andre oppgaver er å finne ut hvor de skal, og da er kart et viktig hjelpemiddel. Dette gjelder spesielt i utlandet og ukjente steder. Videre brukes kartfunksjoner til å finne steder hvor man kan filme, og mobiltelefonen brukes også til å skrive blant annet notater. At de skriver notater kan innebære at fotografen og journalisten sitter på forhånd og planlegger hvordan reportasjen skal være, og da kan mobiltelefonen brukes til dette (Informant nr. 4, 2015).

Videre brukes det mange applikasjoner som hjelper journalisten og fotografen til å utføre arbeidet sitt. Et eksempel er vær- og lysapplikasjoner. Disse applikasjonene kan fortelle fotografen når solen går opp og ned, hvor lenge det er lyst og for eksempel hvor solen kommer til å stå på et gitt tidspunkt, og dette er meget viktig for en fotograf (Informant nr. 3, 2015).

“Speedometer” applikasjoner er noe som enkelte journalister og fotografer bruker. Dette er en applikasjon som sjekker hastigheten til det nettet mobiltelefonen er koblet opp mot. Enten om det er et trådløst nettverk, eller mobilnettet. Dette er praktisk fordi det er jo også de nettverkene Avivest og LiveU applikasjonen bruker, slik at de kan da på forhånd sjekke hvor god hastigheten på det gitte nettverket er, og om det for eksempel er bra nok til at en Avivest kan ha en stabil kobling til TV2-bygget (Informant nr. 1, 2015).

Journalister laster gjerne ned nyhetsapplikasjoner med push-varslinger aktivert på mobiltelefonen, slik at applikasjonen sier i fra når det kommer en nyhet. Ofte er svenskene og danskene først ute med internasjonale nyheter, og da kan man gjennom disse nyhetsapplikasjonene holde seg oppdatert

på hendelsene. Deretter kan en selv undersøke hendelsen, for så å lage innlegg til nyhetskanalen eller skrive artikler til tv2.no (Informant nr. 3, 2015).

Twitter spiller også en merkbar rolle for journalisten. Hvis en slår på twitter-varsel og en følger politiet eller brannvesenet, kan en få meldinger om at det for eksempel er brann et sted. Et annet eksempel kan være at hordalandspolitiet "twitrer" om et mistenkelig dødsfall. Da åpnes "tweeten" så raskt som mulig, også videresendes dette via email til en felles nyhetsadresse som TV2 har, som går til alle som jobber med nyheter. Da kan anker kort tid etter dette si at "vi har akkurat fått melding om denne hendelsen, og vi kommer tilbake til dette", og deretter vokser saken i omfang etterhvert som de får mer informasjon (Informant nr. 1, 2015).

5.7 Hvordan nytt utstyr adopteres i TV2

At journalistene og fotografene i TV2 har riktig utstyr er helt essensielt for at de skal raskt og effektivt kunne levere bilder med høy kvalitet, og TV2 er villig til å bruke penger på nytt og bedre utstyr. Dermed kan journalister og fotografer legge inn en forespørsel på å få kjøpt inn utstyr. I første omgang vil dette si at en kjøper det på prøve. Hvis det viser seg at utstyret er en oppgradering eller et godt tillegg til annet utstyr for eksempel, så blir det kjøpt inn mer. Det var slik Avivesten ble adoptert i TV2, og den har vist seg til å være et enhet som de er helt avhengige av. Det samme gjelder mobiltelefoner. Mobiltelefonen er blitt et såpass viktig verktøy for fotografer og journalister at de får som regel det siste innen mobiltelefoner hvis det er behov for det (Informant nr. 3, 2015).

6 Analyse av dataene fra intervjuene

Dette kapitlet tar for seg fordeler og ulemper med det forskjellige utstyret, og finner ut om det mobile og bærbare utstyret har noen innvirkning på hvordan journalistene og fotografene arbeider. Denne delen ser også se på om dette utstyret har en påvirkning angående det journalistiske aspektet ved å dekke nyheter.

6.1 *Det tyngre utstyret*

Før Avivest og LiveU, så var det først og fremst satellittsystemer som ble brukt (Informant nr. 3, 2015). Som det ble nevnt i det forrige kapitlet, er dette utstyr som gir høy bildekvalitet så lenge man klarer å finne og opprettholde et signal med den riktige satelitten. Til dette trengte man en egen person som kalles en link-operatør, med opplæring innenfor dette systemet. På enkelte sendinger aksepterer ikke TV2 dårlig bildekvalitet, slik at da velger de å bruke utstyr som for eksempel DENG til å lage live-sendingen. Eksempler er God Morgen Norge, 18.30 og 21.00 nyhetene. Dette er sendinger som er godt planlagte, og som TV2 ønsker å vise i høy kvalitet (Informant nr. 5, 2015). Selv om Avivest har vist seg til å være et svært godt verktøy, så bruker TV2 fortsatt SNG og DENG på grunn av den kvaliteten man kan oppnå på bildene, selv om dette utstyret er dyrt og vanskelig å bruke.

Det kan altså være en utfordring å sette opp et slikt system, og det kan også være en utfordring å opprettholde signalet. Et eksempel kan være at hvis det er storm eller generelt mye vind, kan det oppstå vibrasjoner i tallerkenen og utstyret slik at signalet mellom SNG og satellitt detter ut. Slik har det vært i lengre tid ifølge informant nr. 6:

“Hvis du hadde sett hvor ofte det gikk gale når vi prøvde å komme oss live for 5 år siden, så hadde du blitt ganske overrasket. Fordi det ofte gikk gale. Det var helt krise en periode, og det var så flaut vi klarte ikke å gå live midt i byen her. Det var helt krise”

Dette gjelder ikke bare dårlig vær, men også generelt. Utstyret er såpass avansert å sårbart at det

generelt kan være vanskelig til å få det til å fungere skikkelig. Når dette er sagt, ser det ikke ut som om alle informantene er like enige om dette. Dette kan ha noe med at noen teknikere er flinkere enn andre, og dermed også klarer å holde signalet mer stabilt enn andre.

Likevel oppleves utstyret som tungt og dyr i drift. I skrivende stund har TV2 3 “fly away” SNG’er, og teknologiavdelingen på TV2 driver hele tiden med å se på løsninger som kan byttes ut med disse (Informant nr. 2, 2015). En kan argumentere for at dette er forståelig i og med at utstyret består av flere svært tunge kasser som tar lang tid å sette opp, som enten må fraktes med helikopter eller bil, og dette gjør at journalister og fotografer blir svært lite mobile og effektive i arbeidsdagen. Selv om de ser på løsninger som kan erstatte det tyngre og avanserte utstyret, så er det fortsatt noen fordeler utenom bildekvaliteten med dette utstyret i forhold til for eksempel Avivest. Når man bruker Avivesten til live-produksjoner, så er det litt forsinkelser. Dette betyr at kommunikasjonen journalisten har med anker i studio kan ha en forsinkelse på 3 sekunder, som TV2 har bestemt er maksgrensen på forsinkelse. Dette kan skape komplikasjoner, fordi det kan se ut som om vedkommende for eksempel ikke hører spørsmålet. Hvis enten anker eller journalist ikke er drevne nok, kan det fort bli kluss i samtalen i form av at de snakker i munnen på hverandre (Informant nr. 2, 2015):

“... jeg bruker å si at ingen vitsing når du holder på med Avivesten, fordi at du kan fortelle en vits fra studio, altså en morsomhet, men det går 3 sekunder før vedkommende reagerer på denne vitsen, og da kan det se ut som at vedkommende ikke forstår, eller ikke syntes om denne vitsen”

Utdraget over er et eksempel på hva 3 sekunder med forsinkelser kan resultere i, og slike situasjoner ønsker TV2 å unngå. Slike forsinkelser får du for eksempel ikke med satelittbasert utstyr, da er kommunikasjonen mer eller mindre umiddelbar.

6.2 Analyse av Avivest

Generelt i intervjuene, så snakker alle informantene varmt om Avivestsystemet.

Brukervennligheten, mobiliteten og at den er rask å sette opp, gjør at Avivesten alltid er med når

TV2 skal ut å lage live-sendinger (Informant nr. 3, 2015):

“... hvis du kan takle kvaliteten som Avivesten gir deg, og av og til når dekningen er god, så kan den gi fantastisk kvalitet med tanke på at man går over mobilnettet. Så er jo den det mest hendige du absolutt kan jobbe med, for den er så liten at du kan ha den på kamera, du kan koble den på kamera også setter du batteri bak der igjen. Og da er den en integrert del av kamera uansett om du har det på skulderen eller under armen eller hva du enn gjør, for den vil bare henge der. Da er den, la oss si du skal ned i en, en eller annen plass der det er trangt og vanskelig og du må bevege deg og du skal gå et lite stykke inne i et hus for eksempel der det er dører og vinduer og alt mulig rart, så er det det letteste.”

Her ser vi at friheten man har ved å bruke Avivesten er større enn ved bruk av større utstyr som krever kabel. Så lenge man har en stabil mobildekning eller internettilkobling, så kan man bevege seg fritt uten å bry seg om at en eventuell kabel skal sette seg fast i noe. En slik situasjon for 5 år siden ville vært mer problematisk, kanskje i noen tilfeller umulig. Dette vil si at fotografer kan potensielt få nøyaktig de bildene de ønsker fordi de kan bevege seg steder som før har vært problematiske. Dette kan være essensielt, kanskje spesielt i nyhetssendinger. Med mer mobilitet kan man potensielt få bedre bilder, og dette kombinert med en god journalist vil trolig gi en mer genuin dekning av hendelsen.

I utdraget over står det at *“av og til når dekningen er god, så kan den gi fantastisk kvalitet med tanke på at man går over mobilnettet”*. Dette betyr at dekning kan altså være et problem når man bruker Avivesten. Hvis man ser på mobiltelefonen at dekningen er dårlig, så gjelder dette også for Avivesten. På steder der det er dårlig dekning, som for eksempel et par steder i Fyllingsdalen i Bergen, så vil dette få konsekvenser når man skal levere bilder. Resultatet blir da et dårlig bilde, enten i form av dårlig kvalitet, at bilde hakker eller at bildet fryser helt (Informant nr. 5, 2015).

Avivesten bruker som tidligere nevnt den mobildekningen som er tilgjengelig på det gitte stedet, og da er det ikke Avivesten som er flaskehalsen, det er mobildekningen. Hvis mobildekningen på landsbasis blir bedre, noe den vil bli, så vil utstyr som Avivest og LiveU applikasjonen være til enda mer nytte enn det den allerede er. Hvorfor dette er så positivt vises klart her når TV2 var i Skotland og dekket uavhengighetsvalget (Informant nr. 4, 2015):

*“Vi var i Edinburgh og dekket det. Og det er liksom en av de første gangene hvor vi har på en måte fått det til å fungere, det fungerte bedre enn her på bygg, enda bedre hastighet, enda mer stabil. Og det som endret seg da var der vi før på utenriksavdelingen var vant med å stå inne på hotellrommet, eller ute på en balkong på hotellrommet og stå helt stille statisk kamera, du kan ikke bevege deg fordi du har, linjen er for dårlig. Du får liksom ikke den følelsen av hvordan det er, å være i for eksempel skotland foran et uavhengighetsvalg. ... vi gikk så sinnsykt mye live mens vi bare gikk ute blant demonstrasjonstog, ... som var der for å heie på et uavhengig skotland. ... vi gikk live på en helt annen måte og det vi fortalte, det *** fortalte, som elsker det å gå rundt å vise og ta tak i ting og folk og sannn. Vi fikk liksom jobbet på en helt annen måte, og det er den store forandringen egentlig. Det går liksom ikke bare på det tekniske, hvordan å komme seg live, hvor lett er det å bære med seg, vi kunne jobbe på en helt annen måte.”*

Utdraget over er et eksempel på hva en fotograf og en journalist kan oppnå med god mobilitet. Der det før var vanlig å stå på balkongen å dekke en slik begivenhet, kan de nå være ute blant folk der det virkelig skjer. Dette er også interessant for seerne, i og med at de i dette tilfelle for eksempel kan få en følelse av hvordan det er å være i demonstrasjonstoget mens de sitter hjemme i stuen. Hvis bildene hadde komt fra en balkong fra et hotellrom, blir seerne mer som en tilskuer i stedet for en deltaker i demonstrasjonstoget. Informanten er som en kan se meget fornøyd med det de fikk til med Avivesten, og informanten sier at Avivesten tillot dem til å jobbe på en helt annen og interessant måte enn før.

Tilbakemeldingene fotografen og journalisten fikk fra denne nyhetsdekningen var meget positive. Kvaliteten på bildene var meget høy, og det er på grunn av den hastigheten de hadde i det området. De gikk live i 21.00 nyhetene med en Avivest, noe som ikke er normalt. Det som ville vært normalt å gjøre i en slik hendelse er å booke et nyhetsbyrå som setter opp en statisk SNG et sted i bakgrunnen, også står fotografen og journalisten der å dekker hendelsen på avstand (Informant nr. 4, 2015).

Det er ikke bare i utlandet man kan få god kvalitet med Avivesten. På brøytebilstasjonen på hardangervidda var det mulig å gå live med Avivesten, noe som var til fotografens og journalistens overraskelse. Planen var å reise opp til brøytebilstasjonen for å gjøre opptak, deretter reise ned til sentrum for å overføre det derfra. Det viste seg altså at man kunne gå live med full 4G dekning og

nærmest HD kvalitet på bildene (Informant nr. 1, 2015).

Et annet eksempel er saken om den oppblåste hvalen som var ute på Sotra (Informant nr. 1, 2015):

“... det var helt sykt fordi, vi kontaktet en lokal fisker der ute som tok oss ut i båt, så da står vi da altså ute i havgapet utenfor Sotra og liver, med den her hvalen flytende i bakgrunnen. Og da hadde jeg med meg en fotograf som har vært her siden TV2 ble startet, og han snakket mye om at det er jo helt utrolig det vi driver med nå, at det er blitt så bra.”

Dette var da altså med Avivesten, og det viser hva journalisten og fotografen er i stand til å gjøre når det finnes god dekning i området hvor hendelsen tar sted. Erfarne fotografer hadde sett sendingen og lurte på hva slags utstyr som hadde blitt brukt, fordi de forstod ikke hvorfor kvaliteten var så bra. Råmaterialet fra kameraet ble sammenlignet med sendingen som ble sendt via Avivesten, og det var vanskelig å se forskjeller mellom videoene (Informant nr. 1, 2015). Dette er imponerende med tanke på at Avivesten er såpass liten og mobil, og det syntes informanten også.

Nå har det blitt vist gode eksempler på at Avivesten kan være et ekstremt bra verktøy, og det er avhengig av mobilnettet. At mobilnettet er bra er likevel ikke en garanti for at en live-sending går knirkefritt. Ett eksempel er dekningen av når Obama ble gjenvalgt i 2012 (Informant nr. 4, 2015):

“... da gikk jeg live med en LiveU sekk. Det er tilbake i 2012 ja, så det er liksom før Avivesten. Med 7 sim-kort, det var vell egentlig det jeg hadde, hadde ikke noe Wi-Fi eller tilgang på det. Og det funka egentlig veldig fint, helt fram til jeg tror kanskje 3-4 timer før Obama gikk på scenen. Og da hadde vi kanskje livet i en 8 timer eller noe sånt. Da kollapset hele, hele mobilnettverket. Det var 13000 mennesker der inne, og det var kanskje 300-400 forskjeller medier. ... jeg kunne sikkert telle 25 like LiveU sekker bortover bare på første rad der hvor vi stod. Og da, til slutt kom vi ikke hjem i det hele tatt.”

Utstyret som ble brukt her er en LiveU sekk, som fungerer på samme måte som Avivesten. TV2 har noen få slike enheter, men de valgte i ettertid å gå for Avivesten ettersom de mente at dette var et bedre system. Poenget her er at hvis de hadde hatt Avivesten til å dekke denne hendelsen, så hadde nok resultatet trolig ikke blitt noe bedre. På samme måte som LiveU sekken, så har jo Avivesten

også flere simkort som bruker mobilnettet. Hvis nettet da kollapse, så brytes også signalet. I tillegg til å sjekke om mobilnettet er bra nok til å overføre video, må en altså også sjekke trafikken i området. Dette er viktig å ha i tankene, spesielt ved store hendelser som dette eller for eksempel katastrofer. I slike tilfeller er det mange andre medier som ønsker å enten bruke lignende kringkastningsutstyr for å dekke hendelsen, og det samme gjelder for mobiltelefonbruk. Da blir det stor påkjenning for mobilnettet.

6.3 Analyse av LiveU applikasjonen

En av fordelene med LiveU applikasjonen er at det er et software som er ment for mobiltelefoner. Mobiltelefoner er som konstantert tidligere, noe alle fotografer og journalister har og bruker mye. Dermed blir LiveU også noe alle journalister og fotografer vil ha tilgang til, og dette er fordelen. På lik linje med Avivesten, er LiveU systemet integrert i linjekontrollen, slik at man på kort tid kan gå live med applikasjonen (Informant nr. 2, 2015).

Da intervjuene ble gjort var det ikke mange som hadde mye erfaring med LiveU applikasjonen, ettersom at den er såpass ny i TV2. Det var også delte meninger om applikasjonen. Noen mente at den passet best som et kriseverktøy, for eksempel hvis alt annet utstyr skulle kollapse. Andre mente at den har et stort potensiale, og kan bli en utmerket enhet i live-utstyrsarsenalet, eller som et godt tillegg til bruk samtidig med annet utstyr (Informant nr. 5, 2015):

“Ja altså vi kan jo bruke det med å produsere dobbelt, altså la oss si at en stor hendelse, type flommen som var nettopp i, la oss si Odda. Så er det klart at hvis du har en mobiltelefon med en LiveU app, så kan du sette den på et lite stativ på biltaket også kan du starte LiveU appen, da starter du en streaming sant. ... og hvis du, holdt på å si har flaks får vi si i gåseøyne, så ser du at et hus raser ut i det samme bildet mens kameraet står og går. Og det kan skje samtidig som jeg med mitt store kamera holder på å intervju noen og filmer og jobber mer i detaljer et annet sted.”

Ved en slik hendelse kan selve sendingen slik den vises på TV hjemme hos seerne være delt i to, der det ene bildet viser det fotografen med det store kameraet filmer som er intervjuet, og det andre

bildet kan vise det mobiltelefonen med LiveU applikasjonen filmer, som er flommen. Hvis det da skulle skje noe, som for eksempel et hus raser ut i flommen som nevnt i utdraget over, så kan delen av skjermen som viser det applikasjonen filmer forstørres, og seerne kan få gode bilder av det som skjer. Med en slik ordning i sendingen vil man få en bedre oversikt og andre vinklinger av hendelsene, og en fin flyt i sendingene med flere kameraer.

Eksempelet over er en fiktiv hendelse, men det viser likevel til en reell hendelse som kunne ha tatt sted og hvor LiveU applikasjonen kunne vært nyttig. Å synse på hva LiveU applikasjonen kan brukes til er en ting, men her er et eksempel da TV2 skulle lage en live-sending av en ordfører i hjemmet hans på Sotra (Informant nr. 1, 2015):

“... da lånte jeg mobiltelefonen til fotografen. Så ringte jeg til desken og sa at nå prøver vi på noe annet fordi vi får ikke dette til. Og de ville ha oss på så raskt som mulig. Så ringte jeg til de, også sa jeg at du må si til nyhetsankerne som sitter i studio at de må gjennomføre det intervjuet som er tenkt at jeg skulle gjøre. De visste jo hva saken handlet om så det var jo forholdsvis enkelt. Også brukte jeg min telefon samtidig til å koble meg opp via LiveU appen, også stilte jeg meg inntil altandøren hans, og presset mobilen mot veggen sånn at den stod støtt og fint. Så stilte vi opp han ordføreren foran kamera med fin sjø i bakgrunnen og sånn, han hadde headset i med telefon til fotografen som ble overført rett til studio...”

Grunnen til at de brukte LiveU applikasjonen framfor Avivest til denne sendingen, var fordi det var dårlig mobildekning, og de måtte bruke hjemmenettverket til ordføreren. Men der var det et problem med å få Avivesten til å fungere. Det viste seg å være en eller annen sperre et sted som gjorde at Avivesten ikke kunne overføre bilder tilbake til TV2-bygget. Dermed var informanten rask med å finne fram en mobiltelefon som hadde LiveU inninstallert, og fikk via den gjort sendingen. Dette er et eksempel på en “krisesituasjon”, der LiveU applikasjonen kom til god nytte. Det ble i ettertid sagt at kvaliteten ikke var like god som med Avivesten, men det fungerte likevel meget bra (Informant nr. 1, 2015).

Kvaliteten LiveU produserer med er altså ikke verdens beste. Den er derimot trolig god nok for sendinger i nyhetskanalen. TV2 har en litt annen standard på 18.30 og 21.00 nyhetene, hvor alt skal være tilrettelagt og i god kvalitet. I nyhetskanalen tillater de derimot lavere bildekvalitet, trolig på grunn av at hvis alt skulle vært i topp kvalitet 24 timer i døgnet, hadde det blitt svært dyrt på grunn

av den type utstyr man ofte bruker for å oppnå dette. Da refereres det gjerne til SNG`utstyr, men Avivesten som vist tidligere kan jo også levere topp bildekvalitet. Hvis man da for eksempelet sin skyld sier at man har full 4G med optimale hastigheter over hele Norge, ville det vært mulig å bruke Avivesten til dekning av alle sendinger på nyhetskanalen, og da ville alt vært i HD.

Tilbake til utdraget over, så ser man at LiveU applikasjonen kan levere bra i en krisesituasjon. Under 22. juli, var det en fotograf i regjeringskvartalet rett etter at bombene smalt. Dette var før LiveU applikasjonen ble laget, og denne fotografen står da der og er frustrert fordi personen har ingen måter å gå live på (Informant nr. 4, 2015). Hadde dette skjedd idag hadde fotografen kunne gått live med LiveU applikasjonen, fordi den skal alle fotografer og journalister ha innstallert på mobiltelefonene sine. Som tidligere nevnt har TV2 høyt fokus på at bildekvaliteten på nyhetsproduksjonene deres skal være bra. Men i en slik situasjon er det viktigste å få bilder fra hendelsen, og ikke minst informere seere om hva som skjer. Det er mulig at det ikke er så enkelt som å ta opp mobiltelefonen å begynne å filme, fordi dette går som sagt på mobilnettet. Og i en krisesituasjon som denne, så er det nok mange som vil kontakte familie og venner slik at det kan fort bli stor trafikk på mobilnettet. Likevel vil det trolig være mulig å filme noen minutter slik at det viktigste kan formidles til seerne.

Videre blir den integrerte kartfunksjonen viktig til slike situasjoner. Som tidligere nevnt kan linjekontrollen på TV2-bygget se hvor personen med LiveU er, når personen aktiverer applikasjonen. Personen dukker da opp på et kart, slik at linjekontrollen kan se hvor nærme personen er i forhold til hvor hendelsen tar sted. På denne måten kan de da kontaktes og for eksempel bli fortalt at “du er nå en kilometer i fra et ran, har du mulighet til å komme deg bort der å dekke hendelsen”. Det behøver selvsagt ikke kun være til krisesituasjoner, men hendelser generelt som er nyhetsverdig og som TV2 ønsker å dekke raskest mulig. Man blir med andre ord svært tilgjengelig med LiveU applikasjonen innstallert på mobiltelefonen, enten om man er på jobb eller ikke

I tillegg kan TV2 også oppfordre Ola Nordmann til å anskaffe seg denne applikasjonen. Amatørvideoer er allerede hyppig brukt av medier i diverse nyhetssendinger, og dette er opptak som i mange tilfeller er blitt gjort med en mobiltelefon. I og med at LiveU applikasjonen er integrert i linjekontrollens systemer i TV2, kan man da raskt vise videoer som er sendt inn av amatører på for eksempel nyhetskanalen. Det som man da må være på vakt etter er å kontrollsjekke videoene før de

vises. Man vet jo ikke hva man får når en video blir sendt inn. Dette må sjekkes slik at de finner ut om det virkelig er det det utgir seg for å være. En ordning for å øke troverdigheten til amatørvideoene som blir sendt inn på, kan være at TV2 på en eller annen måte undersøker personen før de gir adressen som videoene skal sendes inn til. På denne måten kan de sjekke om personen er seriøs, og at personen mest sannsynlig vil kunne levere brukbart materiale. Grunnen for at dette kan være en god ide er at på lik linje med de ansatte fotografene og journalistene, kan amatørerne også vises på det integrerte LiveU-kartet i linjekontrollen når de aktiverer applikasjonen. De kan da bli oppringt å bli bedt om å ta noen raske snutter med video, som for eksempel kan brukes på nyhetskanalen mens de ansatte journalistene og fotografene reiser bort og gjør seg klare for en skikkelig nyhetsreportasje. TV2 får på denne måten tilgang til mer stoff, og det hjelper dem i den store mediekampen om å være først ute.

Vi har nå sett gode eksempler på at LiveU applikasjonen kan være et svært bra verktøy til for eksempel når hovedutstyret ikke fungerer, eller til krisesituasjoner. Men det viser seg også at applikasjonen ikke bare er et førstehandsverktøy. Til spørsmålet “Tenker du da at det kan være bra som backup?” i et intervju, kom svaret (Informant nr. 3, 2015):

“Helt klart. Ikke bare backup, det er faktisk noe av det som redder deg. Det kan være, et annet eksempel var et stilas borte i gaten her ved TV2 som holdt på å rase ut fra den nye bygningen borti her, 12 etasjers høyt stilas som svaiet ut over veien. Rett ved siden av rykket vi bort og gikk live med Avivesten til sikkert 10 sendinger eller noe sånn.”

Informanten skulle da ha gått av vakt for lenge siden, og gikk etterhvert hjem.

“... men så viste det seg at de ønsket å gå live neste gang også, og da tok reporteren bare med seg et sånt kit som vi har, der han tar mobiltelefonen, filmer seg selv med en stang, selfie-stang, og hadde sin egen mobil som minus miks på øret og gikk live opp til flere ganger på nyhetskanalen og styrte sitt eget show. ... og det fungerte, og jeg var særdeles imponert over kvaliteten. Men i sentrum så har vi 4G, da er det bra kvalitet på ting altså. Så det er mer enn en reserveting, det er en ting som vi faktisk kan bruke altså.”

Her vises det at det er fullt mulig å dekke en hendelse med LiveU applikasjonen, selv om de hadde

tilgang til annet utstyr. Informanten var imponert over kvaliteten de oppnådde med applikasjonen, og mener at dette er absolutt en enhet som kan brukes. Med utstyr som “selfie-stang” og egen mobiltelefon til minus miks, så er man heller ikke helt avhengig av en fotograf til å produsere materiale, og dette hadde trolig ikke vært mulig for noen år siden.

Det som er bra med å være journalist eller fotograf idag, er at det er så mye forskjellig verktøy en kan jobbe med for å lage en live-sending. Teknisk utstyr vil til tider bryte sammen, gjerne på et tidspunkt der man trenger det mest (Informant nr. 3, 2015):

“... det som er det fine med tidene sånn som det har begynt nå er at, bryter det egentlige systemet ned, la oss si Avivesten eller noe av det andre systemet bryter ned, så kan du bare grabbe mobiltelefonen din, også kan du nesten gjøre en like god jobb med mobiltelefonen din. Det er jo det som er det fantastiske nå. Fra og med 1 år tilbake i tid, det kunne vi ikke 5 år tilbake i tid. Hvis det skjedde noe da, så stod vi der når ting gikk ned. Da måtte vi sende tapen med en taxi.”

Det er altså ikke lenger krise når hovedutstyr som SNG eller Avivest svikter fordi teknologien idag tillater journalistene og fotografene til å jobbe nesten like bra, selv om feil på utstyr skulle oppstå.

Selv om teknologien idag er blitt så bra som den er, finnes det likevel ekstreme situasjoner der ikke en gang den nyeste teknologien er i stand til å sende bildene hjem til TV2-bygget. Et godt eksempel som omhandler dette er brannen som var i Lærdal (Informant nr. 3, 2015):

“Jeg var jo den første som kom til Lærdal midt på natten. Og da var strømmen gått, mobilnettet var nede på grunn av at telenorbygningen var brent ned. Derfor var bakkenettet, nettet som ikke er trådløst, internett generelt var nede. Så det var et svart hull, du går inn i et sted som bare står og brenner, det er helt mørkt for det er ikke strøm, du har ikke mobildekning så du kan ikke ringe til noen. Og du har ikke, vi hadde ikke muligheten til å sende noe som helst via nettverket i det hele tatt. Da føler du at du er i et svart hull nede i jorda. Det viser hvor avhengig vi egentlig er av disse systemene.”

Her er det ikke Avivesten eller annet utstyr det er noe gale med, men nettverkene som utstyret

bruker. Brannen i Lærdal skjedde før TV2 gikk til anskaffelse av LiveU applikasjonen også, men den hadde heller ikke vært til hjelp ettersom mobilnettet i området var nede. Heldigvis hadde informanten med seg laptop og Ice.net systemet, som personen fikk koblet opp og fikk kontakt med en lav hastighet. Dette systemet bruker ikke 3G eller 4G, men et eldre nett med større mellomrom mellom bølgedalene i signalet, som gjør at det bærer lenger. Men i og med at dette var på en søndag, så var det for øyeblikket ingen folk på jobb på TV2 bygget til å ta imot signalet. Senere kom det en SNG på stedet, og de måtte ut av området for å kontakte TV2 og synkronisere klokken til at de skulle gå live på nyhetskanalen om en time. Når denne timen var omme gikk de live uten kommunikasjon med anker, og dette fungerte utmerket.

Poenget med dette eksempelet er at man kan ikke stole på ett type system til å levere bilder til enhver situasjon, og til krisesituasjoner som denne er det nyttig med alternative backup systemer, selv om nyere teknologi som Avivest og LiveU er smartere og mer mobilt.

6.4 Det mobile utstyret er med på å forandre hvordan journalister og fotografer jobber på

På spørsmålet om det er noen ulemper med at utstyret blir mindre og mer mobilt, er svarene mer eller mindre at det bare er en fordel. Selvsagt må jo utstyret likevel kunne prestere til de standardene TV2 har (Informant nr. 5, 2015):

“Ja jeg kan ikke tenke meg at det skulle være noen andre ulemper med det, altså kvaliteten er jo viktig. For oss som jobber på den måten som vi gjør, så må det være kvalitet som fungerer. Ikke bare bildekvalitet, det må være robust, ting må virke. Hvis det blir for lite, så kan det hende det går ut over byggekvaliteten, men erfaring tilsier at både bildekvalitet og byggekvalitet blir bedre. Jeg kan ikke se at det blir noen ulemper med det.”

Her sies det at utstyret må ikke bare kunne levere bildekvalitet, men også være robust. Bildestabilitet er jo også en viktig faktor, og når utstyr blir så lite som en mobiltelefon, så kan bruken av dette ha en innvirkning på stabiliteten. Derfor finnes det stativ og "selfie-stang" til mobiltelefon for å øke dette.

I Avivesten sitt tilfelle, kan jo denne monteres rett på skulderkameraet som i seg selv er stabil. Ser man tilbake på eksempelet av demonstrasjonstoget i Skotland hvor denne ble brukt, ble det påpekt hvor bra journalisten og fotografen fikk arbeidet med dette verktøyet. Avivesten tillot journalisten og fotografen til å arbeide på en måte som de aldri hadde gjort før, og tilbakemeldingene var svært gode. Dette er interessant, fordi det har en innvirkning på flere områder. For journalisten og fotografen betyr dette at de kan jobbe på nye og spennende måter. Siden det tar så kort tid å rigge opp både Avivesten og LiveU applikasjonen, betyr det for TV2 at de får raskere og mer tilgang på materiale. For seerne som sitter og ser på nyhetsproduksjonene, vil disse kunne oppleve mer detaljerte bilder av hendelsene.

Det samme gjelder for LiveU applikasjonen. I eksempelet hvor det 12 etasjers høye stilaset holdt på å dette ut over veien, tok reporteren med seg en mobiltelefon med LiveU applikasjonen installert, gikk bort til stilaset, og filmet alene og styrte sitt eget show. At en reporter kan gå live alene er også mulig uten å bruke LiveU. Hvis man kobler et kamera på stativ til en laptop med quick link, kan en reporter gå live alene, men det er mye mer tungvint og det tar mye lenger tid å sette opp. En annen viktig faktor er at man heller ikke kan bevege seg noe særlig, slik man kan gjøre med en mobiltelefon og en "selfie-stang". Reporteren kunne dermed med denne ordningen gå live og dekke en hendelse, helt uten en fotograf. Selv om dette nå er enklere å få til, vil nok ikke fotografene få en svekket rolle i nyhetsproduksjoner. Ferdighetene til en flink fotograf vil trolig alltid ha en sentral rolle i nyhetsproduksjoner, fordi de har blant annet opplæring i hvordan man skal få gode bilder, noe som er essensielt når man skal behandle et kamera til profesjonelle formål. Slik denne situasjonen kan sees på er heller at journalisten har fått enda en arbeidsrolle og er enda mer fleksibel.

Med tanke på krisesituasjoner, kan det også være nyttig at journalisten kan noen av disse systemene selv. Avivesten som nevnt tidligere er såpass enkel å lære, at noen journalister har sett seg nytte i å lære seg å bruke Avivesten. I tilfelle fotografen skulle få seg et illebefinnende eller av andre grunner ikke være i stand til å filme, kan journalisten ta fram Avivesten og pådra seg fotografens ansvar (Informant nr. 1, 2015). Man kan selvsagt argumentere for at LiveU applikasjonen vil både være raskere og enklere å bruke i en slik situasjon, men generelt sett får man bedre kvalitet med Avivesten, og siden den er så lett å bruke, så skader det heller ikke å lære seg systemet. Det er på grunn av brukervennligheten til Avivesten og LiveU applikasjonen som gjør dette mulig, og hvis

dette er noe mange journalister ser nytte i å lære kan de potensielt være i bedre stand til å gjøre soloprosjekter enn før.

6.5 Fremtidig utstyr

Som vi har sett i dette studiet, er det nye utstyret tatt godt i mot hos TV2 i Bergen. Fotografene og journalistene er fornøyde fordi de kan jobbe raskere, mer effektivt og mobilt enn før. Slik det er nå er det mye via mobilnettverket det nyere utstyrer fungerer, og det er det også trolig i framtiden. Til spørsmålet "Tror du at mobilnett, type Avivest, mobilløsninger er veien framover?" kom svaret (Informant nr. 3, 2015):

"Helt klart. Jeg tipper vi er i ferd med å fase ut satellitter. Fordi at den er for dyr i drift, og for dyr i anskaffelse. ... vi har noe som heter IP satellitt, det vil si at vi sender ikke med mikrobølger, vi sender med, det blir mer en slags mobilløsning opp til satellitt. Det er et alternativt system som vi også til en viss grad har og har tatt i bruk allerede. Vi har ingenting sånn her i bergen, men jeg mener at de har sån IP greier i Oslo. ... Fungerer akkurat på samme måte som en SNG satellittbil. Kjenner ikke systemet nok til å legge ut om det men jeg tror at telenettet blir mer og mer robust, det blir større kapasitet. Kvaliteten blir bedre og bedre etter hvert og vi har 4G og snart kommer sikkert 5G, så det er ekstreme utviklingsmuligheter. Jeg er veldig giret på sånne ting. Personlig liker jeg tanken på at jeg også kan bruke mobiltelefonen til nyhetsproduksjon i fremtiden."

Her snakkes det om et nytt SNG system som tilsynelatende bruker mobilnettet til å koble seg opp mot satellitt. Hva fordelene med dette kontra vanlig SNG er uvisst, ettersom det ikke enda er i bruk i Bergen og at de ikke har satt seg inn i systemet. Mobiltelefonen er noe som sees fram til å bruke til nyhetsproduksjon, og som vi har sett er det såvidt blitt tatt i bruk allerede med gode resultater. Uansett er det mobilløsninger som ser ut til å være framtiden, og hastigheten til mobilnettet vil bare øke med tiden.

Annet type utstyr som TV2 i Bergen kan tenke seg å bruke mer, er droner. Da tenker de på de

fjernstyrte mindre dronene hvor man kan montere kamera på, men for å bruke slike droner i nyhetsproduksjon må man ha sertifisering. Droner er jo noe som alle og enhver kan anskaffe og bruke, men for TV2 er det ikke like enkelt (Informant nr. 2, 2015):

"... hvis det er nyttetraffikk, så er det forskjell på nytte, med en gang du kobler på et kamera så blir det et annet bruk på det, enn hvis du bruker det til hobbyflyvning liksom. ... så derfor så er det ikke, derfor er det ofte at man har personer som har de papirene i orden da, når man bruker de."

Ved å bruke droner med kamera i nyhetssendinger, kan man potensielt få flotte bilder, god oversikt over en hendelse og kan bedre se hvor ting foregår. Det kan man selvsagt med et helikopter også, men droner er mye billigere og enklere å bruke. Med et fugleperspektiv kan man også få bedre forståelse av for eksempel hvor omfattende et ras, brann eller en flom er.

Droner ble også brukt under brannen i Lærdal, men ikke av TV2 (Informant nr. 3, 2015):

"... ut på lysningen, så var det noen som begynte å filme med drone. ... Vanlige folk som sikkert hadde tilgang på det, vanlige private folk som, vet ikke om de bodde der eller hva, men jeg fikk en forespørsel fra politiet om vi hadde folk som fløy med droner. Det hadde vi ikke. Fordi at det var en fare for helikopterne, for de holdt jo på med helikopterslukking i fjellsiden og der."

Om TV2 fikk tilgang på disse videoene i dekningen av brannen ble det ikke sagt noe om, men en slik video hadde vært nyttig for seere for å se hvor omfattende brannen virkelig var. En ulempe som man kan se i utdraget her er at det kan være noe problematisk ved dronebruk også, fordi det er en fare for eventuelle helikoptere i lufta som for eksempel i dette tilfelle et brannslukningshelikopter. Noe annet man bør ta hensyn til er at ved dronebruk blir det fort en realitet at steder som privat eiendom som ikke er en del av nyhetssaken kommer med i sendingen, og dette kan det være noen som ikke ønsker.

6.6 Konkurrenters utstyr

TV2 har jo en rekke utstyr, og utstyret man bruker er som vi har sett meget viktig i nyhetsproduksjon. NRK og VGTV er blitt nevnt som konkurrenter til TV2 i Bergen, men hva NRK bruker av utstyr vet informantene lite om, og enda mindre om hva VGTV bruker (Informant nr. 2, 2015):

"Det er mye av det samme. Det er jo kanskje at dem bruker, det er litt sån på kryss og tvers der og. De bruker litt LiveU sekker kan du si i stedet for Avivest. Også bruker de litt andre typer kamera, men det jo på en måte utseende messig veldig likt. ... De bruker BGAN de også opp mot redigeringsverktøy, men klipper på et annet redigeringsverktøy enn det vi gjør, sånn som jeg har forstått det da. Nå kjenner jeg ikke NRK så godt, men det er jo bare, av de som vi på en måte treffer i feltet eller som har vært, som jeg har hørt om."

Som man ser i utdraget over, så er det utseendemessig like verktøy som brukes. Det er mye mobilløsninger der også, bare i form av LiveU sitt system. TV2 valgte å gå for Avivest, da de mente dette var et bedre valg, men LiveU skal i senere tid gjort oppgraderinger på utstyret deres (Informant nr. 4, 2015):

"De bruker i mye større grad LiveU enn Avivest. De tok valget litt senere enn oss, og da hadde LiveU kommet ut med nye enheter som er mye bedre igjen. "Mye bedre enn Avivest?" nei, men mye bedre enn det de hadde. De har noen funksjoner som er bedre ja. Jeg syns ikke den er like portabel, i og med at du må ha den i en sekk. Det er en lett og liten sekk riktignok, men du kan ikke bare klikke den bakpå som jeg liker for eksempel. Men også bruker de mye SNG, mye DENG."

Her ser man at NRK bruker også fortsatt mye SNG og DENG. Hva grunnen for dette er ble det ikke snakket noe om, men faktumet at de fortsatt bruker det mye kan det spekuleres om at de er litt tradisjonelle. I TV2 holder de på med å fase ut denne typen utstyr fordi det nyere utstyret som vi har sett er mye billigere i drift, enklere å bruke og byr på nye arbeidsmuligheter gjennom mobilitet. Hvis det fortsetter slik vil TV2 muligens kunne by på mer nyhetssendinger med mer spennende

bilder og vinklinger enn NRK.

6.7 Kan effektiviteten og mobiliteten til det nyere utstyret resultere i for mye live-dekning, og kan det gå ut over det journalistiske aspektet ved nyhetsdekning?

Slik det er blitt nå med den nye teknologien, er det svært enkelt å gå live. Mobiliteten og effektiviteten til utstyret gjør at man blir mer tilgjengelig til å gå direkte ute i felten, det blir mer å gjøre, og det stiller også høyere krav til journalisten og fotografen til at de skal levere på direkten (Informant nr. 6, 2014):

"Det som jeg ser når jeg ser LiveU og det som skal komme inn i forhold til bruken av det, hvordan det selges inn er jo at det forventes at man skal nærmest begynne å gå live når vi setter oss i bilen på vei ut på rykk. For det første går det mye tid bort som man burde brukt til journalistisk arbeid, rett og slett finne ut av hvor vi skal og hva som skjer og sånne ting. Jeg kan forstå at det kan være interessant for folk å følge med på, men det er ikke alt som folk skal følge med på. Og jeg er redd for at alle ikke har den samme refleksen i ryggraden når det gjelder å vite hva som skal ut, og hva som ikke trenger å komme ut."

Her ser man bekymringer for det at man skal gå live med en gang kan gå ut over det journalistiske aspektet ved nyhetsdekning. Når man skal lage en live-sending er det elementer som må planlegges, og dette kan det bli mindre tid til hvis man for eksempel skal gå live allerede i bilen på vei til hendelsen. Her er et eksempel hvor journalistiske vurderinger er svært viktig (Informant nr. 6, 2014):

"Et eksempel som blir brukt når vi skal vise hvordan LiveU kan brukes er: en journalist som kommer ut i gaten i London hvor det er opptøyer. Og rett bort til masse folk som kaster stein i butikkvinduer og sån. Hva er det du driver med, altså rett opp i dem med en gang. Dette er jo vurderinger som vi ville tatt i ettertid, skal vi sleppe til disse menneskene her, er disse troverdige, er de over 16 år, har de et motiv. Masse vurderinger som vi nå skal bare pøse ut direkte. Jeg tror at de fleste av mine kollegaer har såpass etiske forståelser at det ikke vil

skje daglig overtramp, men jeg er redd for at det kommer til å skje. Fordi at jeg tror at man kan bli veldig grepet av det som skjer, vi kaller det blodtåke selv om det ikke er noe blod der. Man blir grepet av at det er mye som skjer rundt deg og at du slipper til hendelser og personer som kanskje burde ha blitt tenkt over litt bedre på forhånd."

Dette er et interessant tema fordi det ser ut som at det opptår nye utfordringer med det mer mobile utstyret. På den ene siden har man ledere i TV2 som ønsker at journalisten og fotografen skal gå til en viktig hendelse å gå live så fort som mulig. Dette ønsker de fordi det er viktig å være tidlig ute med å dekke hendelser, og at det er andre medier som også ønsker å dekke hendelsen så raskt som mulig. Journalisten går da gjerne live i bilen og snakker med anker til de kommer fram til hendelsen, og deretter går journalisten og fotografen ut og fortsetter sendingen på hendelsesområdet. På dette tidspunktet har journalisten kanskje ikke fått så mye tid til disse viktige journalistiske vurderingene som er nevnt i utdraget over fordi tiden personen skulle ha brukt på dette, ble brukt til å gå live, og dette kan muligens være til skade eller få konsekvenser på ulike områder. I slike tilfeller kan en påstå at teknologien dermed kan gå ut over det journalistiske aspektet ved nyhetssamling. Eksempelet over gjelder nok ikke for alle type hendelser, men det er fortsatt noe en absolutt må ha i baktankene når man skal rykke ut å lage live-sendinger.

I kombinasjon med at utstyret blir mer brukervennlig og mobilt, spiller også konkurranse en rolle i at det trolig blir mer live-produksjoner (Informant nr. 1, 2015):

"En ting som jeg har merket og tror bare kommer til å fortsette hvis VGTV blir litt bedre enn det de er akkurat nå da, som de helt sikkert kommer til å bli. Så ser du jo at terskelen for å rykke på ting senkes jo. Når du vet at du har en stor og tung konkurrent som nok ønsker å gjøre akkurat det samme. Vi vil jo at nyhetskanalen skal være det stedet folk skrur på hvis det skjer noe. Og hvis det er sånn at VG har direkte rapportering fra flere steder enn oss i løpet av en dag, så kommer jo folk til å velge, ja, det er i hvertfall det som er arbeidsteorien da, vi vet jo ikke fasiten på det."

Frykten for at andre medier skal ha flere direktesendinger er reell, slik at TV2 ønsker jo å ha like mange sendinger, om ikke flere enn konkurrentene. Da kan en spekulere over at terskelen på hva

som skal dekkes senkes, og man rykker ut for å dekke hendelser som en kanskje normalt ikke hadde sett på som nyhetsverdig. Denne balansen over hva som er nyhetsverdig og hva som ikke er blir muligens vanskeligere å skille mellom, slik at hvis man rykker på absolutt alt, vil seere kanskje oppfatte at mange av sendingene er kjedelige eller uinteressante. Dette er selvfølgelig negativt ettersom at TV2 kan av den grunn miste seere. Men dette er noe som også fungerer begge veier. Hvis for eksempel VGTV bestemmer seg for å dekke absolutt alt fordi de mener at det er det som skal til for å konkurrere med TV2, så vil muligens de igjen miste seere fordi det som dekkes er uinteressant.

Det er også noen som mener at det ikke kan bli for mye live-sendinger (Informant nr. 3, 2015):

*"Nei du kan aldri få nok live. Det er rett og slett, det vet vi er den offisielle holdningen også. Vi kan aldri gå nok live. Vi vil helst være live. På denne tingen som skjedde i Frankrike nå nylig med disse terroristangrepene på denne avisen. Og det er jo, vi har en person som er tidlig på, ***, vi har et team som er i umiddelbar nærhet. Vi stopper bare på første og beste sperring og går opp live, og vi veksler på det. Hva vet du, hva ser du, hva skjer nå, vi ser det her i bakgrunnen ... også må vedkommende etter beste evne drodle. ... på nyhetene kaller vi det anchors friend. Hvis det skjer et eller annet som er bildefattig, så får vi inn en journalist i studio som kan drodle med anker, veksle. Og ikke nødvendigvis spekulere, men forklare litt om fakta, bakgrunn mens vi venter på bildene."*

Det bør nevnes at terroristangrepet i Frankrike og eksempelet med unge mennesker i opptøyer er ulike situasjoner, men i slike hendelser som i utdraget over er påstanden at man ikke kan få nok live. Hvis man ikke vet nok om situasjonen for øyeblikket, skal det altså snakkes rundt temaet, "drodle" med anker som det kalles. Dette gjør man helt til man vet noe mer om saken, og det gjøres for å holde spenningen oppe. Dette er viktig fordi da holder seerne seg på kanalen. I eksempelet med opptøyerne bør man derimot være litt mer forsiktig med spørsmålene som "hva vet du, hva ser du, hva skjer nå" før man får tenkt gjennom situasjonen og man får tatt de viktige vurderingene. Å gå live idag er nå mye lettere enn før på grunn av teknologien, slik at utfordringene og valgene man tar som journalist og fotograf, bør vurderes nøye.

Det virker også som om det er litt uenigheter mellom journalist og fotograf i forhold til at journalisten skal gå live allerede i bilen på vei til hendelsen. Som vi har sett i et tidligere eksempel,

ønsker noen å bruke den tiden på å planlegge og samle informasjon. Andre mener at man skal være live så tidlig som mulig (Informant nr. 3, 2015):

"... det er jo alltid sånn at det er fotografen som kjører. Fotografen har der og da ingen oppgave. Mens journalisten er veldig ofte opptatt med å ringe til lennsmannskontor eller politi og andre kontakter. Skaffe seg intervjuavtaler på stedet, vi er på vei, kan vi snakke med deg når vi er framme om en halvtimes tid. Kan du fortelle meg hva du ser der og da, få en rapport, og det er ikke noe problem for en journalist og rapportere dette tilbake. Du må huske på at nyhetskanalen har lav terskel. Det er en live kanal først og fremst, og der du kan mer eller mindre pøse på med ting."

Her kan man igjen påstå at det kommer an på hvilken situasjon det er snakk om. Til for eksempel mindre saker kan framgangsmåten i utdraget over være nyttig. Til større hendelser der man kan komme over en potensielt sårbar informant kan det være nyttig å planlegge litt på forhånd. Det kan se ut som at det i dette tilfelle dannes et potensielt mønster, i form av at journalisten ønsker at sendingen skal være basert på et godt journalistisk grunnlag, mens fotografen ønsker at seerne raskest mulig skal ha tilgang på bilder.

Angående journalistisk grunnlag, kan man ta eksempelet om live-dekningen av fjellet "Mannen" (Informant nr. 6, 2014):

"... om det blir sån at vi bare går live for å gå live, du så jo live sendingen fra berg knausen oppe i Møre og Romsdal, Mannen. Folk satt om natta for å se om den kom til å rase ut eller ikke. Det var ingenting å se, vi hadde opp kamera 24 timer i døgnet. De første døgn var helt, ikke sant. Ting som reint journalistisk sett virker idiotisk og helt meningsløst, men som det da viser seg at det kan være et slags marked for, og hvordan vår hverdag kommer til å bli forma av det, er jeg kjempespent på. For den kommer til å bli forma av det. For det kommer til å bli mer snakk om at man skal gå live derfra og derfra."

Denne live-dekningen har et mye høyere fokus på bilder enn journalistisk innhold. Det er klart at det hadde vært spennende å kunne ha bilder av at deler av fjellet raser nedover fjellsiden, men det er jo tross alt et fjell det er snakk om, og å vite når dette skjer er det vanskelig å forutsi. I slike tilfeller er det mulig å synse om det kan til tider blir for mye live-dekning, og at man går live fordi man har muligheten for det. Men som det ble nevnt i utdraget så er det tydeligvis et marked for slike

dekninger og at det kan være med på å forme hverdagen til fotografer og journalister.

7 Diskusjon

Hvis man ser på det som har blitt sagt i intervjuene i studiet og funnene av forfatterne fra artikkelen "Live Reporting in Television News: Breaking News or Black Holes?", ser man at det er klare likheter. I artikkelen ble det sagt at det var bekymringer for at antall live-produksjoner kunne gå ut over blant annet journalisters innsamling av informasjon, og det ble det også nevnt i intervjuene i dette studiet. I artikkelen var de litt vag på nøyaktig hvorfor dette kunne være tilfelle, men i intervjuene kom det fram at journalister ønsker å være godt forberedt til live-dekninger, slik at man kan gjøre de riktige vurderingene til enhver tid.

I artikkelen "Mobile Journalist Toolkit: A Field Study on Producing News Articles with a Mobile Device" fra litteratur og teorikapittelet ble det nevnt at mange forskjellige enheter som brukes i dag, inkludert bildekamera, videokamera, lydopptaker for opptak av lyd i intervjuer og laptop for å skrive tekst, kan erstattes med en enkel enhet som øker mobiliteten til journalisten. Videre ble det sagt at en journalist med en slik enhet kan produsere nyheter fra et bredt spekter som strekker seg fra tekst og bilder til audio og video. Som vi har sett i dette studiet er det fullt mulig for en journalist og fotograf til å bruke mobiltelefonen sin effektivt og på nye måter med LiveU applikasjonen. Den kan ifølge informantene riktignok ikke erstatte noe utstyr som blir brukt til live-produksjoner, men den kan være et godt tilleggsverktøy, og til og med fungere svært bra på egenhånd. Når dette er sagt er det mulig at mobiltelefonen kan ha en enda større rolle for nyhetsproduksjon i fremtiden, ettersom at mobiltelefoner med tiden bare øker i kraft og at mobilnettet blir bedre utbygget og øker i hastighet.

Artikkelen "Experimentation, Autonomy, And Alternative Skills: a case study of technological innovation in a Danish newsroom" er interessant, for her snakker forfatteren om en enhet som de har laget for live-produksjon. Dette var en enhet som var beregnet for to personer, hvor den ene styrer et kamera mens den andre har sekken på ryggen som kameraet er koblet til. Dette ligner som sagt på LiveU sekken, som i følge informantene NRK bruker mye, og som TV2 også har noen enheter av. Noen av informantene fra intervjuene i dette studiet er enig med forfatteren at en slik sekk kan oppleves som tung, men det er absolutt et system som fungerer. Forfatteren nevner også mobildekning som en flaskehals i et eksempel om en demonstrasjon, og mobildekningen generelt

mener informantene er det som skaper mesteparten av problemene for det nyere og mobilnettbaserte utstyret.

Amatørvideoer er noe som TV2 bruker ofte og er glade for at de har tilgang på. Det finnes også mobile kringkastningstjenester for amatører som de undersøker i artikkelen "Mobile Broadcasting - The Whats and Hows of Live Video as a Social Medium". Dette er som nevnt tidligere en applikasjon som lar brukeren streame video live til en bestemt nettside, og denne nettsiden består av forskjellige streams fra forskjellige brukere. Slik situasjonen var når den artikkelen ble skrevet, var brukerne frustrert over teknologien og selve konseptet. Det viste seg også å være vanskelig å finne gode og interessante teamer å lage video av. Hvis man ser for seg at amatørerne i det minste mestrer teknologien, kan de da være i stand til å lage konkurranse for TV2? Ifølge informantene i dette studiet er det som skiller en profesjonell nyhetsjeger og en amatørjournalist, det faglige i forhold til kameraføring og teknikker på hvordan man skal få de beste bildene. I tillegg til dette har TV2 kontakter og en rekke måter å skaffe seg informasjon om hendelser og saker, slik at de raskt kan rykke ut å dekke det som skjer rundt om i landet. På grunn av dette kan man argumentere for at det er tvilsomt at en slik nettside vil vise seg å være en genuin konkurrent for TV2. Erfaringen og midlene som TV2 innehar er svært viktig for å produsere kvalitetssendinger, slik at selv om det er blitt mye billigere å enklere å produsere live-video, har disse elementene fortsatt svært mye å si.

Fokuset i dette studiet er om det nye mobile og bærbara utstyret er med på å øke effektiviteten til journalister og fotografer. I artikkelen "Mobile Work Efficiency: Balancing Between Benefits, Costs and Sacrifices", snakker forfatteren om dette. Det blir nevnt at en mobiltelefon utstyrt med en applikasjon for nyhetsproduksjon trolig vil bli en drastisk forandring i hvordan man samler nyheter.

LiveU applikasjonen er fortsatt ny i TV2, men de journalistene og fotografene som har fått tatt den i bruk er fornøyde og anseer applikasjonen som et godt verktøy, og de som ikke har prøvd den ser potensial for nyttebruk. Ut i fra eksemplene informantene har kommet med, kan man derfor argumentere for at endringen derfor er nokså drastisk. Men som vi har sett, er det også noen problemer. Disse problemene er i form av blant annet høyt batteriforbruk og av og til dekningsproblemer. Noen kan finne på å påstå av disse grunnene at teknologien kanskje ikke er god nok enda for at en skal bruke mobiltelefonen til nyhetsproduksjon, men det er mulig å påstå at informantenes suksess med applikasjonen motsier dette. Måten de kan takle batteriproblemet er ved

for eksempel å ha en ekstra mobiltelefon med LiveU i bilen, man kan bytte mellom de ulike mobiltelefonene som de har med seg og de som ikke er i bruk kan lades mellom oppdragene. Mobildekning eller mobiltrafikk kan de ikke gjøre noe med, men dette er noe som holder på å forbedres og som likevel er fullt mulig å arbeide med slik som det er nå.

8 Konklusjon

Dette studiet har tatt for seg følgende forskningsspørsmål: Hva slags innvirkning har de nye mobil teknologiene på hvordan journalister og fotografer jobber idag? Har teknologien noe innvirkning på det journalistiske aspektet ved nyhetssamling? Kan man si at rollene "journalist" og "fotograf" er blitt mindre distinkte etter at de nye teknologiene er blitt tatt i bruk? Hva slags verktøy for live-produksjoner kan vi forvente oss i framtiden?

Formålet med nyhetsmedier er å formidle nyheter til folket. Live-sendinger er blitt en viktig del av hvordan mediene får formidlet nyhetene fordi seerne umiddelbart får tilgang på hva som skjer. Man kan få en følelse av at man er tilstede som en tilskuer under hendelsen, selv om man sitter i sofaen foran fjernsynet. Siden live-sendinger har en såpass stor rolle for TV2, er det da en fordel at utstyret som brukes for å produsere live-sendinger er raskt og effektiv med en så stabil linje som mulig til TV2-bygget. Utstyr som SNG og DENG kan levere høy kvalitet, og hvis det får stå i ro uten vibrasjoner, har det også en svært stabil linje. Dette er utstyr som på grunn av disse fordelene har blitt brukt til 18.30 og 21.00 nyhetene, ettersom dette er sendinger hvor alt planlegges til den minste detalj og de ønsker høy kvalitet på bildene. Ulempene med disse er at det er tungt utstyr som må fraktes med bil eller helikopter, det er dyrt både i drift og anskaffelse, det er vanskelig å bruke, og i følge informantene må man ha en link-operatør til å rigge opp og bruke SNG. Dette har satt sitt preg på TV2, ettersom de konstant ser etter løsninger og annet utstyr som kan erstatte disse.

Avivest er en mobilløsning som kan monteres rett på kameraet en skal bruke. I motsetning til utstyret nevnt over er det her ingen kabler som gjør det vanskelig for fotografen til å bevege seg rundt, og dette kan hindre fotografen til å få de bildene han eller hun ønsker. Videre er Avivesten i motsetning til det tyngre utstyret enkelt å bruke, veldig lett og mobilt både i frakt og i bruk. At Avivesten har disse egenskapene er det da mulig for fotografen å bevege seg friere selv under en live-sending, og som vi har sett i fra eksemplene fra informantene, har dette vært til stor suksess. I eksempelet om folketog i Skotland var fotograf, journalist og nyhetsdesken hjemme i Bergen overrasket over de flotte bildene man kunne få med Avivesten. I stedet for å stå statisk på en balkong å filme toget, kunne de med Avivesten være med å gå blant menneskene. Journalisten syntes dette var kjempespennende fordi det var en ny og interessant måte å gjøre en live-sending på.

Ut i fra blant annet dette er innvirkningen at Avivestsystemet er med på å forandre og forbedre hvordan journalisten og fotografen jobber på. Ikke bare er dette en fordel for journalisten og fotografen, men også seerne fordi en slik sending byr på bilder som er tett på det som skjer og man kan sitte med en tilskuerfølelse selv om man sitter hjemme i stuen.

Mobiltelefonen er en enhet som er essensiell for journalister og fotografer. Den byr på viktig kommunikasjon med nyhetsdesken når de er ute på oppdrag, og siden smarttelefonen kom til verden er det en rekke applikasjoner som hjelper med for eksempel lysforhold til filming og applikasjoner for innsamling av nyheter og informasjon. Videre kan den brukes til GPS og kart for å finne fram, og ikke minst kontakte potensielle mennesker til intervju.

Det er først i senere tid at mobiltelefonen også kan brukes til nyhetsproduksjon. Dette studiet har et fokus på live-delen av nyhetsproduksjon, og det var da LiveU applikasjonen kom inn i bildet. Ut i fra eksempler fra informantene kom det fram at de som har brukt den er fornøyd over resultatene, og de som ikke hadde brukt den var positiv og mente den hadde potensial. I saken om stilaset som svaiet ut i veien kunne journalisten styre sitt eget løp med LiveU applikasjonen, og dette ville ikke vært mulig på samme måte for noen år siden. Til oppgaver som dette viser LiveU applikasjonen at den byr på nye måter å produsere nyheter på, journalisten er mer fleksibel, og er nå i stand til å produsere slike sendinger på egenhånd.

På grunn av dette kan man si at rollene "journalist" og "fotograf" er blitt mindre distinkte. Men selv om dette kan være tilfelle vil nok fotografen trolig ha den samme viktige rollen i nyhetsprodusering, fordi fotografene innehar viktige kunnskaper om blant annet video- og bildeprodusering. Selv om journalister potensielt kan lage live-sendinger alene og lære seg å bruke Avivesten, så er yrkene "journalist" og "fotograf" yrker som er avhengige av hverandre.

Videre kan en påstå at LiveU sin nyhetsapplikasjon passer godt inn i TV2 sitt teknologiske økosystem. Det er en applikasjon som brukes på en mobil enhet som allerede brukes hyppig av journalister og fotografer, og applikasjonen er godt integrert på linjekontrollen i TV2-bygget.

TV2 ønsker ofte å gå live, og med det mobile utstyret er dette blitt enda enklere og billigere. I

eksempelet om "Mannen" var det et kamera som var oppe 24 timer i døgnet i tilfelle fjellet skulle rase ut. Informanten mente at rent journalistisk sett var dette uinteressant, men at det likevel finnes et marked for slike sendinger. Dermed er det mulig at det blir mer av slike sendinger hvor bildene og faktumet at det er live er hovedfokuset, i stedet for journalistiske aspekter.

Videre er det er tenkt at journalisten kan gå live allerede i bilen på vei til noe som skal dekkes, og det er da journalisten gjerne bruker tiden til å undersøke saken og samle informasjon. Enkelte informanter mener at journalisten kan snakke rundt temaet til journalisten har fått mer informasjon om saken. På den andre siden mener en annen informant at med tiden på vei til en sak bør i noen tilfeller brukes til å planlegge sendingen og hvilke journalistiske vurderinger som skal gjøres på hendelsesstedet, slik at man har en plan til hvordan man skal behandle potensielle sårbare mennesker. Dermed kan man si at i enkelt tilfeller kan det mobile utstyret ha en effekt på det journalistiske aspektet ved nyhetssamling.

De nye mobile systemene arbeider over mobilnettet, og det er det som informantene mener også er fremtiden. Hastigheten man idag kan sende video over mobilnettet med er såpass bra at kvaliteten kan måle seg med det tynge og tradisjonelle utstyret. Både hastigheten og utbyggingen av mobilnettet vil bli enda bedre i fremtiden, og da kan man oppnå enda bedre kvalitet med mobilløsninger.

9 Kilder:

Juhlin, O., Engström, A., & Önevall, E. (2014). Long Tail TV Revisited: From Ordinary Camera Phone Use to Pro-Am Video Production. *Proceedings of the SIGCHI Conference on Human Factors in Computing Systems*, 1325-1334. doi:10.1145/2556288.2557315, Hentet fra <<http://dl.acm.org/citation.cfm?id=2556288.2557315&coll=DL&dl=GUIDE>>

Jokela, Tero., Vääätäjä, Heli., & Koponen, Tiina, (2009). Mobile Journalist Toolkit: A Field Study on Producing News Articles with a Mobile Device. *Proceedings of the 13th International MindTrek Conference: Everyday Life in the Ubiquitous Era*, 45-52. doi:10.1145/1621841.162185, Hentet fra <<http://dl.acm.org/citation.cfm?id=1621841.1621851&coll=DL&dl=ACM>>

Mills, John., Egglestone, Paul., Rashid, Omer., & Vääätäjä, Heli, (2012). MoJo in action: The use of mobiles in conflict, community, and cross-platform journalism. *Continuum: Journal of Media & Cultural Studies*, 669-683 doi:10.1080/10304312.2012.706457, Hentet fra <<http://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/10304312.2012.706457>>

Kammer, A. (2014). Experimentation, Autonomy, And Alternative Skills: a case study of technological innovation in a Danish newsroom. *Paper presentert på the International Symposium on Media Innovations*, Oslo 24-25. April 2014.

Rogers, Y., Sharp, H., Preece, J, (2011). *Interaction Design, beyond human-computer interaction* (3rd ed.). John Wiley & Sons Ltd, The Atrium, Southern Gate, Chichester, West Sussex – United Kingdom.

Vääätäjä, Heli. (2012). Mobile Work Efficiency: Balancing Between Benefits, Costs and and Sacrifices. *International Journal of Mobile Human Computer Interaction*, 67-87 doi:10.4018/jmhci.2012040106, Hentet fra <http://www.academia.edu/3451213/Mobile_work_efficiency_Balancing_between_benefits_costs_and_sacrifices>

Juhlin, O., Engström, A., Reponen, E, (2010). Mobile Broadcasting - The Whats and Hows of Live

Video as a Social Medium. *Proceedings of the 12th international conference on Human computer interaction with mobile devices and services*, 35-44 doi:10.1145/1851600.1851610, Hentet fra <<http://dl.acm.org/citation.cfm?id=1851600.1851610&coll=DL&dl=ACM>>

Bødker, S., Nylandsted Klokmoose, C, (2012). Dynamics in artefact ecologies. *Proceedings of the 7th Nordic Conference on Human-Computer Interaction: Making Sense Through Design*, 448-457 doi:10.1145/2399016.2399085, Hentet fra <<http://dl.acm.org/citation.cfm?id=2399016.2399085&coll=DL&dl=ACM>>

Tuggle, C, A., Huffman, S (2001). Live Reporting in Television News: Breaking News or Black Holes? *Journal of Broadcasting & Electronic Media*, 335-344 doi:10.1207/s15506878jobem4502_9, Hentet fra <http://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1207/s15506878jobem4502_9>

Lunt, P. (2004). Liveness in Reality Television and Factual Broadcasting. *The Communication Review*, 329-335 doi:10.1080/10714420490886925, Hentet fra <<http://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/10714420490886925>>

Kjeldskov, J. (2013). Designing Mobile Interactions: The continual convergence of form and context: Volume 1, Hentet fra <<http://vbn.aau.dk/files/74627666/DesigningMobileInteractions.pdf>>

Medienorge. (2015). *TV 2 Gruppen*. Hentet 24.05.2015, Hentet fra <http://medienorge.uib.no/fakta/konsern/39>